Το έγγραφο αυτό συνιστά βοήθημα τεκμηρίωσης και δεν δεσμεύει τα κοινοτικά όργανα

►**B**

ΠΡΩΤΗ ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 5ης Μαρτίου 1979

περί συντονισμού των νομοθετικών κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την ανάληψη της δραστηριότητος της πρωτασφαλίσεως ζωής και την άσκηση αυτής

(79/267/ΕΟΚ)

(ΕΕ L 63 της 13.3.1979, σ. 1)

Τροποποιείται από:

		Επίσημη Εφημερίδα		
		αριθ.	σελίδα	ημερομηνία
►**A1**	Πράξη προσχώρησης της Ελλάδος	L 291	17	19.11.1979
►**A2**	Πράξη προσχώρησης της Ισπανίας και της Πορτογαλίας	L 302	23	15.11.1985

▼B

ΠΡΩΤΗ ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 5ης Μαρτίου 1979

περί συντονισμού των νομοθετικών κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την ανάληψη της δραστηριότητος της πρωτασφαλίσεως ζωής και την άσκηση αυτής

(79/267/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,
Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητος, και ιδίως τα άρθρα 49 και 57,

την πρόταση της Επιτροπής [1],

τη γνώμη της Συνελεύσεως [2],

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής [3],

Εκτιμώντας:

ότι, για να διευκολυνθεί η ανάληψη και η άσκηση των δραστηριοτήτων της ασφαλίσεως ζωής επιβάλλεται να εξαλειφθούν ορισμένες διαφορές που υφίστανται μεταξύ των εθνικών νομοθεσιών ως προς το θέμα του ελέγχου· ότι, για να πραγματοποιηθεί ο σκοπός αυτός και να εξασφαλισθεί συγχρόνως μιά ικανοποιητική προστασία των ασφαλιζομένων και των δικαιούχων σ' όλα τα Κράτη μέλη, πρέπει να συντονισθούν ιδίως οι διατάξεις οι σχετικές με τις χρηματοδοτικές εγγυήσεις που απαιτούνται από τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις που πραγματοποιούν ασφάλειες ζωής·

ότι η ταξινόμηση κατά κλάδους είναι ιδίως αναγκαία για να καθορισθούν ιδίως οι δραστηριότητες που αποτελούν αντικείμενο υποχρεωτικής αδείας·

ότι ενδείκνυται να εξαιρεθούν από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας ορισμένες ενώσεις αλληλασφαλίσεως οι οποίες, δυνάμει του νομικού τους καθεστώτος, πληρούν τους όρους ασφαλείας και προσφέρουν ειδικές χρηματοδοτικές εγγυήσεις· ότι πρέπει, εξάλλου, να εξαιρεθούν ορισμένοι οργανισμοί, των οποίων η δραστηριότης εκτείνεται σε έναν πολύ περιορισμένο τομέα και περιορίζεται εκ του καταστατικού τους·

ότι τα Κράτη μέλη έχουν διαφορετική νομοθεσία και πρακτική ως προς τη σώρευση ασφαλίσεως κλάδου «ζωής» και κλάδου «ζημιών»· ότι υπάρχει λόγος να μην επιτρέπεται πλέον στις νεοϊδρυόμενες επιχειρήσεις να εφαρμόζουν αυτή τη σώρευση· ότι, όσον αφορά τις υφιστάμενες επιχειρήσεις που εφαρμόζουν αυτή τη σώρευση ασφαλίσεως, πρέπει τα Κράτη μέλη να έχουν τη δυνατότητα να τους επιτρέπουν τη συνέχιση εφαρμογής αυτής της σωρεύσεως, υπό τον όρο ότι οι επιχειρήσεις θα υιοθετήσουν ξεχωριστή διαχείριση για καθεμιά από τις δραστηριότητές τους, ώστε να διασφαλίζονται τα αντίστοιχα συμφέροντα των ασφαλισμένων στον κλάδο «ζωής» και των ασφαλισμένων στον κλάδο «ζημιών», καθώς και να μην επιβαρύνεται η μία δραστηριότητα με τις ελάχιστες υποχρεώσεις της άλλης· ότι όταν μιά απ' αυτές τις επιχειρήσεις επιθυμεί να εγκατασταθεί σ' ένα Κράτος μέλος, προκειμένου να ασκήσει σ' αυτό τη δραστηριότητα ασφαλίσεως του κλάδου «ζωής», πρέπει να ιδρύσει για το σκοπό αυτό μιά θυγατρική επιχείρηση η οποία να δύναται να τύχει ορισμένων διευκολύνσεων κατά το μεταβατικό στάδιο· ότι, όσον αφορά τις ήδη υφιστάμενες επιχειρήσεις που εφαρμόζουν αυτή τη σώρευση, τα Κράτη μέλη πρέπει να έχουν ομοίως τη δυνατότητα να απαιτήσουν από αυτές να παύσουν να ασκούν αυτή τη σώρευση από τη στιγμή που θα εγκατασταθούν στο έδαφός τους· ότι, εξάλλου, οι εξειδικευμένες αυτές επιχειρήσεις πρέπει να υπαχθούν σε ιδιαίτερη εποπτεία, εφ' όσον μιά επιχείρηση ασφαλίσεως κλάδου «ζημιών» ανήκει στον ίδιο οικονομικό όμιλο με μιά επιχείρηση ασφαλίσεως «ζωής»·

---

(1) ΕΕ αριθ. Α 35 της 28.3.1974, σ. 9.
(2) ΕΕ αριθ. Α 140 της 13.11.1974, σ. 44.
(3) ΕΕ αριθ. Α 109 της 19.9.1974, σ. 1.

▼B

ότι η ασφάλιση «ζωής» υπόκειται σε διοικητική άδεια και σε διοικητικό έλεγχο σε κάθε Κράτος μέλος, αλλά πρέπει να καθορισθούν και οι προϋποθέσεις χορηγήσεως ή ανακλήσεως αυτής της αδείας· ότι είναι απαραίτητο να προβλέπεται η δυνατότης ενδίκου προσφυγής κατά των αποφάσεων αρνήσεως ή ανακλήσεως·

ότι, όσον αφορά τα τεχνικά αποθεματικά, συμπεριλαμβανομένων και των μαθηματικών αποθεματικών, είναι δυνατόν να υιοθετηθούν οι ίδιοι κανόνες που ισχύουν και για την ασφάλιση «ζημιών»: εντοπισμός στη χώρα όπου ασκείται η δραστηριότης, κανονιστική ρύθμιση της χώρας αυτής για τις μεθόδους υπολογισμού, καθορισμός των κατηγοριών τοποθετήσεως κεφαλαίου και αποτίμηση των στοιχείων του ενεργητικού· ότι, έστω και αν φαίνεται σκόπιμος ο συντονισμός των διαφόρων αυτών θεμάτων, δεν κρίνεται, εν τούτοις, αναγκαίος στο πλαίσιο της παρούσας οδηγίας και δύναται να πραγματοποιηθεί μεταγενεστέρως·

ότι είναι αναγκαίο οι ασφαλιστικές επιχειρήσεις να διαθέτουν, επί πλέον των επαρκών τεχνικών αποθεματικών για την αντιμετώπιση των συμβατικών υποχρεώσεών τους, συμπεριλαμβανομένων και των μαθηματικών αποθεματικών, και ένα πρόσθετο αποθεματικό προς αντιμετώπιση των επιχειρηματικών κινδύνων ονομαζόμενο «περιθώριο φερεγγυότητος», που αντιστοιχεί στην ελεύθερη βάρους περιουσία τους και, με τη συγκατάθεση της εποπτεύουσας αρχής, στα τεκμαρτά περιουσιακά στοιχεία· ότι, προκειμένου να εξασφαλισθεί ως προς το σημείο αυτό ο, βάσει αντικειμενικών κριτηρίων, καθορισμός των επιβαλλομένων υποχρεώσεων ώστε να τίθενται σε ίση μοίρα από πλευράς ανταγωνισμού οι ισομεγέθεις επιχειρήσεις, πρέπει να προβλέπεται ότι αυτό το περιθώριο θα είναι ανάλογο προς το σύνολο των δεσμεύσεων της επιχειρήσεως και προς τη φύση και τη σοβαρότητα των κινδύνων που παρουσιάζουν οι διάφορες δραστηριότητες που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας· ότι αυτό το περιθώριο πρέπει, κατά συνέπεια, να ποικίλλει ανάλογα με το αν πρόκειται για κίνδυνο επενδύσεως, κίνδυνο θανάτου ή αποκλειστικά για διαχειριστικό κίνδυνο· ότι συνεπώς θα πρέπει να καθορίζεται άλλοτε σε συνάρτηση με τα μαθηματικά αποθεματικά και τα κεφάλαια; που υπόκεινται στους κινδύνους οι οποίοι έχουν αναληφθεί από την ασφαλιστική επιχείρηση, άλλοτε σε συνάρτηση με τα ασφάλιστρα ή με τις εισπραττόμενες εισφορές, άλλοτε σε αποκλειστική συνάρτηση με τα αποθεματικά και άλλοτε σε συνάρτηση με τα στοιχεία ενεργητικού των επιχειρήσεων «τοντίνεν»·

ότι είναι αναγκαίο να απαιτείται ένα κεφάλαιο εγγυήσεως του οποίου το ύψος και η σύνθεση να είναι τέτοια ώστε να παρέχεται η εγγύηση ότι οι επιχειρήσεις διαθέτουν, από τη στιγμή της συστάσεώς τους, επαρκή μέσα και ότι σε καμιά περίπτωση το περιθώριο φερεγγυότητος δεν θα πέσει, κατά τη διάρκεια της λειτουργίας τους, κάτω από ένα ελάχιστο όριο ασφαλείας· ότι το σύνολο ή ένα καθορισμένο μέρος αυτού του κεφαλαίου εγγυήσεως πρέπει να αποτελείται από εμφανή περιουσιακά στοιχεία·

ότι είναι αναγκαίο να προβλεφθούν μέτρα για την περίπτωση κατά την οποία η οικονομική κατάσταση της επιχειρήσεως θα έφθανε σε σημείο που θα ήταν δύσκολο να τηρήσει τις υποχρεώσεις της·

ότι οι συντονισμένοι κανόνες περί της ασκήσεως των πρωτασφαλιστικών εργασιών στο εσωτερικό της Κοινότητος, πρέπει, κατ' αρχήν, να ισχύουν για όλες τις επιχειρήσεις που παρεμβαίνουν στην αγορά, και συνεπώς και για τα πρακτορεία και υποκαταστήματα των επιχειρήσεων των οποίων η έδρα ευρίσκεται εκτός της Κοινότητος· ότι, όσον αφορά τον τρόπο ελέγχου, πρέπει εν τούτοις να προβλεφθούν ειδικές διατάξεις για τα εν λόγω πρακτορεία και υποκαταστήματα, δεδομένου ότι η περιουσία των επιχειρήσεων από τις οποίες εξαρτώνται ευρίσκεται εκτός της Κοινότητος·

ότι είναι αναγκαίο να προβλεφθεί η υπογραφή συμφωνιών αμοιβαιότητος με μιά ή περισσότερες τρίτες χώρες, προκειμένου να επιτραπεί η απάλυνση των ειδικών αυτών όρων, τηρουμένης συγχρόνως της αρχής ότι τα πρακτορεία και τα υποκαταστήματα αυτών των επιχειρήσεων δεν πρέπει να τύχουν ευνοϊκότερης μεταχειρίσεως από τις επιχειρήσεις της Κοινότητος·

▼B

ότι επιβάλλεται η θέσπιση ορισμένων μεταβατικών διατάξεων, για να δυνηθούν ιδίως οι υφιστάμενες μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις να προσαρμοσθούν προς τις ρυθμίσεις που πρόκειται να εκδοθούν από τα Κράτη μέλη σε εκτέλεση της παρούσας οδηγίας, υπό την επιφύλαξη της εφαρμογής του άρθρου 53 της συνθήκης·

ότι το άρθρο 52 της συνθήκης ισχύει άμεσα από το τέλος της μεταβατικής περιόδου και ότι, κατά συνέπεια, δεν υπάρχει λόγος, από τη στιγμή εκείνη, να εκδίδονται οδηγίες περί καταργήσεως των περιορισμών στο δικαίωμα εγκαταστάσεως· ότι, εν τούτοις, οι διατάξεις που περιλαμβάνονται στην οδηγία αριθ. 73/240/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 24ης Ιουλίου 1973 περί καταργήσεως των περιορισμών στο δικαίωμα εγκαταστάσεως στον τομέα της πρωτασφαλίσεως εκτός από την ασφάλιση «ζωής» ([1]), οι οποίοι αφορούν την απόδειξη της εντιμότητος και της μη πτωχεύσεως, αφ' ενός δεν αποτελούν στην κυριολεξία περιορισμούς και αφ' ετέρου απαιτούνται επίσης και για την ασφάλιση «ζωής»· ότι, κατά συνέπεια, πρέπει να περιληφθούν στην παρούσα οδηγία συντονισμού·

ότι επιβάλλεται να εξασφαλισθεί η ομοιόμορφη εφαρμογή των συντονισμένων κανόνων και να προβλεφθεί, για τον σκοπό αυτό, στενή συνεργασία σ' αυτό τον τομέα μεταξύ της Επιτροπής και των Κρατών μελών,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1

Η παρούσα οδηγία αφορά την ανάληψη και την άσκηση των κατωτέρω μη μισθωτών δραστηριοτήτων πρωτασφαλίσεως που ασκούνται από επιχειρήσεις οι οποίες είναι εγκατεστημένες σ' ένα Κράτος μέλος ή επιθυμούν να εγκατασταθούν σε αυτό:

1. Των ακολούθων ασφαλίσεων, εφ' όσον απορρέουν από μία σύμβαση:

   α) τον κλάδο «ζωής», δηλαδή αυτού που περιλαμβάνει ιδίως την ασφάλιση «επιβιώσεως», την ασφάλιση θανάτου, τη μεικτή ασφάλιση, την ασφάλιση ζωής με επιστροφή ασφαλίστρων, τη γαμική ασφάλιση, την ασφάλιση γεννήσεως·

   β) την ασφάλιση προσόδου·

   γ) τις πρόσθετες ασφαλίσεις που διενεργούνται από τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις ζωής, δηλαδή ιδίως τις ασφαλίσεις σωματικών βλαβών περιλαμβανομένης και της ανικανότητος για επαγγελματική εργασία, τις ασφαλίσεις θανάτου συνεπεία ατυχήματος, τις ασφαλίσεις αναπηρίας συνεπεία ατυχήματος και ασθενείας, εφ' όσον οι διάφορες αυτές ασφαλίσεις συνάπτονται συμπληρωματικώς προς ασφαλίσεις «ζωής»·

   δ) την ασφάλιση που ασκείται στην Ιρλανδία και στο Ηνωμένο Βασίλειο, υπό την ονομασία «permanent health insurance» (ασφάλιση ασθενείας μακράς διαρκείας, μη ακυρώσιμη).

2. Των ακολούθων εργασιών, εφ' όσον απορρέουν από μία σύμβαση, υπόκεινται στον έλεγχο των αρμοδίων για την εποπτεία των ιδιωτικών ασφαλιστικών επιχειρήσεων διοικητικών αρχών και επιτρέπονται στη χώρα ασκήσεως της δραστηριότητος:

   α) τοντινών, οι οποίες συνεπάγονται τη δημιουργία ενώσεων στις οποίες συμμετέχουν τα μέλη με σκοπό την από κοινού κεφαλαιοποίηση των εισφορών τους και τη διανομή του δημιουργουμένου κεφαλαίου, είτε μεταξύ των επιζώντων είτε μεταξύ των ελκόντων δικαίωμα από τους αποθανόντες·

   β) των εργασιών κεφαλαιοποιήσεως που βασίζονται στην τεχνική των αναλογιστικών υπολογισμών και περικλείουν, έναντι εφ' άπαξ ή περιοδικών εισφορών καθορισμένων εκ των προτέρων,

([1]) ΕΕ αριθ. Ν 228 της 16.8.1973, σ. 20.

▼B

την ανάληψη υποχρεώσεων για ορισμένο χρονικό διάστημα και για ορισμένο ποσό·

γ) των εργασιών διαχειρίσεως συλλογικών κεφαλαίων συνταξιοδοτήσεως, δηλαδή εργασιών που συνίστανται, για τη δεδομένη επιχείρηση, στη διαχείριση των τοποθετημένων κεφαλαίων, και ιδίως των στοιχείων του ενεργητικού που αντιπροσωπεύουν τα αποθεματικά οργανισμών, οι οποίοι καταβάλλουν παροχές σε περίπτωση θανάτου, σε περίπτωση επιβιώσεως ή σε περίπτωση διακοπής ή μειώσεως δραστηριοτήτων·

δ) των εργασιών που προβλέπονται στην περίπτωση γ), όταν συνοδεύονται από εγγύηση ασφαλίσεως που καλύπτει είτε τη διατήρηση του κεφαλαίου είτε την εξυπηρέτησή του με έναν ελάχιστο τόκο·

ε) των εργασιών που διενεργούνται από ασφαλιστικές επιχειρήσεις, όπως αυτές που προβλέπονται στο βιβλίο IV, τίτλος 4, κεφάλαιο 1, του Γαλλικού Ασφαλιστικού Κώδικος.

3. Των εργασιών που εξαρτώνται από τη διάρκεια της ανθρώπινης ζωής και καθορίζονται ή προβλέπονται από τη νομοθεσία των κοινωνικών ασφαλίσεων, εφ' όσον ασκούνται ή διευθύνονται, σύμφωνα με τη νομοθεσία ενός Κράτους μέλους, από ασφαλιστικές επιχειρήσεις υπό ίδιο κίνδυνο.

Άρθρο 2

Η παρούσα οδηγία δεν αφορά:

1. με την επιφύλαξη της εφαρμογής του άρθρου 1, σημείο 1, περίπτωση γ) της παρούσας οδηγίας τους κλάδους που ορίζονται στο παράρτημα της πρώτης οδηγίας του Συμβουλίου αριθ. 73/239/ΕΟΚ της 24ης Ιουλίου 1973 περί συντονισμού των νομοθετικών κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την ανάληψη της δραστηριότητος πρωτασφαλίσεως εκτός της ασφαλίσεως ζωής και την άσκηση αυτής [1], αποκαλουμένης εφ' εξής «πρώτης συντονιστικής οδηγίας κλάδου ζημιών»·

2. τις εργασίες των οργανισμών προνοίας και αρωγής, οι παροχές των οποίων ποικίλλουν ανάλογα με τους διαθέσιμους πόρους, και στους οποίους η εισφορά των μελών καθορίζεται κατ' αποκοπήν·

3. τις εργασίες που διενεργούνται από άλλους οργανισμούς εκτός των επιχειρήσεων που προβλέπονται στο άρθρο 1, σκοπός των οποίων είναι η καταβολή παροχών σε εργαζόμενους, μισθωτούς ή μη, που συνενώνονται στο πλαίσιο μιάς επιχειρήσεως ή ενός ομίλου επιχειρήσεων ή ενός επαγγελματικού ή διεπαγγελματικού τομέως, σε περίπτωση θανάτου, σε περίπτωση επιβιώσεως ή σε περίπτωση διακοπής ή μειώσεως των δραστηριοτήτων, είτε οι υποχρεώσεις που απορρέουν από τις εργασίες αυτές καλύπτονται έξ ολοκλήρου και ανά πάσα στιγμή από τα μαθηματικά αποθέματα είτε όχι·

4. τις ασφαλίσεις που περιλαμβάνονται σε νομικό σύστημα κοινωνικών ασφαλίσεων, υπό την επιφύλαξη της εφαρμογής του άρθρου 1, στοιχείο 3.

Άρθρο 3

Η παρούσα οδηγία δεν αφορά:

1. τους οργανισμούς που εγγυώνται αποκλειστικά την καταβολή παροχών σε περίπτωση θανάτου, εφ' όσον το ύψος αυτών των παροχών δεν υπερβαίνει τη μέση αξία των εξόδων κηδείας για κάθε θάνατο ή εφ' όσον αυτές οι παροχές καταβάλλονται εις είδος,

2. τις ενώσεις αλληλασφαλίσεως των οποίων, συγχρόνως:

— το καταστατικό προβλέπει τη δυνατότητα προσκλήσεως προς καταβολή συμπληρωματικών εισφορών ή μειώσεως των παροχών ή προσφυγής στη συνδρομή άλλων προσώπων τα οποία έχουν αναλάβει δέσμευση επ' αυτού,

— το ετήσιο ποσό των εισφορών που εισπράττονται λόγω δραστηριοτήτων που καλύπτονται από την παρούσα οδηγία

[1] ΕΕ αριθ. Ν 228 της 16.8.1973, σ. 3.

▼B

δεν υπερβαίνει τις 500 000 λογιστικές μονάδες για τρία συνεχόμενα έτη. Αν αυτό το ποσό υπερκαλυφθεί κατά τη διάρκεια τριών συνεχόμενων ετών, η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται από το τέταρτο έτος.

Άρθρο 4

Η παρούσα οδηγία δεν αφορά τις «Versorgungsverband deutscher Wirtschaftsorganisationen» στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας και την «Caisse d'épargne de l'État» στο Λουξεμβούργο, εκτός αν τροποποιηθούν τα καταστατικά τους ως προς την αρμοδιότητα.

Άρθρο 5

Κατά την έννοια της παρούσας οδηγίας, νοείται ως:

α) «λογιστική μονάδα»: η ευρωπαϊκή λογιστική μονάδα (UCE) που ορίζεται στο άρθρο 10 του δημοσιονομικού κανονισμού της 21ης Δεκεμβρίου 1977 που εφαρμόζεται στο Γενικό Προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων [1]· κάθε φορά που στην παρούσα οδηγία γίνεται αναφορά στη λογιστική μονάδα, η ισοτιμία σε εθνικό νόμισμα, που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη από τις 31 Δεκεμβρίου κάθε έτους και μετά, είναι η ισοτιμία της τελευταίας ημέρας του εκάστοτε προηγουμένου μηνός Οκτωβρίου, κατά τον οποίο είναι διαθέσιμες οι ισοτιμίες της ευρωπαϊκής λογιστικής μονάδος προς όλα τα νομίσματα της Κοινότητος·

β) «νομισματική αντιστοιχία»: το αντίκρισμα των σε ορισμένο νόμισμα απαιτητών υποχρεώσεων από στοιχεία του ενεργητικού εκπεφρασμένα ή ρευστοποιήσιμα στο αυτό νόμισμα·

γ) «τόπος των στοιχείων του ενεργητικού»: ύπαρξη των κινητών και ακινήτων στοιχείων του ενεργητικού στο εσωτερικό ενός Κράτους μέλους, χωρίς όμως τα κινητά στοιχεία να πρέπει να αποτελέσουν αντικείμενο καταθέσεως και τα ακίνητα να αποτελούν αντικείμενο περιορισμών, όπως η έγγραφή υποθήκης· τα στοιχεία του ενεργητικού που συνίστανται σε απαιτήσεις, θεωρούνται ως ευρισκόμενα στο Κράτος μέλος στο οποίο είναι ρευστοποιήσιμα·

δ) «κεφάλαιο κινδύνου»: ποσό ίσο προς το κεφάλαιο θανάτου μείον το μαθηματικό απόθεμα του βασικού κινδύνου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΚΑΝΟΝΕΣ ΓΙΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ Η ΕΔΡΑ ΤΩΝ ΟΠΟΙΩΝ ΕΥΡΙΣΚΕΤΑΙ ΣΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ

Τμήμα Α

Προϋποθέσεις αναλήψεως της δραστηριότητος

Άρθρο 6

1. Κάθε Κράτος μέλος εξαρτά την ανάληψη των δραστηριοτήτων που προβλέπονται από την παρούσα οδηγία στην επικράτειά του από τη χορήγηση διοικητικής αδείας.

2. Την άδεια αυτή πρέπει να ζητά από την αρμόδια αρχή του οικείου Κράτους μέλους:

α) κάθε επιχείρηση που ορίζει την έδρα της στο έδαφος αυτού του Κράτους·

β) κάθε επιχείρηση η έδρα της οποίας ευρίσκεται σ' ένα άλλο Κράτος μέλος και η οποία ιδρύει πρακτορείο ή υποκατάστημα στην επικράτεια του οικείου Κράτους μέλους·

γ) κάθε επιχείρηση η οποία, αφού έλαβε την άδεια που προβλέπεται στα στοιχεία α) και β), ανωτέρω, επεκτείνει τις δραστηριότητές της σε άλλους κλάδους στην επικράτεια του εν λόγω Κράτους·

[1] ΕΕ αριθ. Ν 356 της 31.12.1977, σ. 1.

▼B

δ) κάθε επιχείρηση η οποία, αφού έλαβε, σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 1, άδεια για ένα τμήμα της επικρατείας, επεκτείνει τη δραστηριότητά της πέραν του τμήματος αυτού.

3. Τα Κράτη μέλη δεν μπορούν να εξαρτούν τη χορήγηση της αδείας από την κατάθεση ποσού ή την παροχή εγγυήσεως.

Άρθρο 7

1. Η άδεια ισχύει για το σύνολο της επικρατείας εκτός αν, και κατά το μέτρο που η εθνική νομοθεσία το επιτρέπει, ο αιτών ζητήσει άδεια να ασκήσει τη δραστηριότητά του επί τμήματος μόνο της επικρατείας.

2. Η άδεια παρέχεται κατά κλάδο. Η κατά κλάδους ταξινόμηση παρατίθεται στο παράρτημα. Καλύπτει ολόκληρο τον κλάδο, εκτός αν ο αιτών επιθυμεί να καλύπτει μέρος μόνο των κινδύνων που περιλαμβάνονται στον κλάδο αυτό.

Οι εποπτικές αρχές μπορούν να περιορίσουν την άδεια που ζητήθηκε για έναν κλάδο μόνο στις δραστηριότητες των προγραμμάτων που προβλέπονται στα άρθρα 9 και 11.

3. Κάθε Κράτος μέλος μπορεί να χορηγεί άδεια για περισσότερους από έναν κλάδους, αρκεί η εθνική νομοθεσία να επιτρέπει την ταυτόχρονη άσκηση των κλάδων αυτών.

Άρθρο 8

1. Κάθε Κράτος μέλος απαιτεί, από τις επιχειρήσεις που εγκαθίστανται στο έδαφός του και ζητούν την άδεια:

α) να υιοθετούν μία των κάτωθι μορφών:

— όσον αφορά το Βασίλειο του Βελγίου:
société anonyme — naamloze vennootschap, société en commandite par actions — vennootschap bij wijze van geldschieting op aandelen, association d'assurance mutuelle — onderlinge verzekeringsmaatschappij, société coopérative — coöperatieve vennootschap,

— όσον αφορά το Βασίλειο της Δανίας:
aktieselskaber,
gensidige selskaber,

— όσον αφορά την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας:
Aktiengesellschaft, Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit, öffentlich-rechtliches Wettbewerbs-Versicherungsunternehmen.

▼A1

— όσον αφορά την Ελληνική Δημοκρατία: ανώνυμη εταιρία,

▼B

— όσον αφορά τη Γαλλική Δημοκρατία:
société anonyme, société à forme mutuelle à cotisations fixes, société à forme tontinière,

— όσον αφορά την Ιρλανδία:
incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited, societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts και societies registered under the Friendly Societies Acts,

— όσον αφορά τη Δημοκρατία της Ιταλίας:
società per azioni, società cooperativa, mutua di assicurazione και οι οργανισμοί δημοσίου δικαίου που προβλέπονται στο άρθρο 1883 του Αστικού Κώδικος,

— όσον αφορά το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου:
société anonyme, société en commandite par actions, association d'assurances mutuelles, société cooperative,

— όσον αφορά το Βασίλειο της Ολλανδίας:
naamloze vennootschap, onderlinge waarborgmaatschappij,

— όσον αφορά το Ηνωμένο Βασίλειο:

▼B

incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited, societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts, societies registered under the Friendly Societies Acts, η ένωση ασφαλιστών υπό την επωνυμία Lloyd's,

▼A2

— όσον αφορά το Βασίλειο της Ισπανίας:
sociedad anónima, sociedad mutua,

— όσον αφορά την Πορτογαλική Δημοκρατία:
sociedade anónima·

▼B

Εξάλλου, τα Κράτη μέλη δύνανται να χορηγούν άδεια, κατά περίπτωση, σε επιχειρήσεις δημοσίου δικαίου πάσης νομικής μορφής υπό την προϋπόθεση ότι οι οργανισμοί αυτοί θα έχουν σαν σκοπό τη διενέργεια ασφαλιστικών εργασιών υπό όρους ισοδύναμους με εκείνους των επιχειρήσεων ιδιωτικού δικαίου·

β) να περιορίζουν το σκοπό τους στις δραστηριότητες που προβλέπονται από την παρούσα οδηγία και στις εργασίες που απορρέουν άμεσα από αυτές, αποκλείοντας κάθε άλλη εμπορική δραστηριότητα·

γ) να παρουσιάζουν πρόγραμμα δραστηριοτήτων σύμφωνο προς το άρθρο 9·

δ) να κατέχουν το ελάχιστο κεφάλαιο εγγυήσεως που προβλέπεται στο άρθρο 20 παράγραφος 2.

2. Η επιχείρηση, η οποία ζητά άδεια επεκτάσεως των δραστηριοτήτων της και σε άλλους κλάδους ή, στην περίπτωση που αναφέρεται στο άρθρο 6 παράγραφος 2 περίπτωση δ), σε ένα άλλο τμήμα της επικρατείας, οφείλει να παρουσιάζει ένα πρόγραμμα δραστηριοτήτων σύμφωνο με το άρθρο 9 όσον αφορά τους άλλους αυτούς κλάδους ή το άλλο αυτό τμήμα της επικρατείας.

Οφείλει εξάλλου να αποδείξει ότι διαθέτει το ελάχιστο περιθώριο φερεγγυότητος που προβλέπεται στο άρθρο 19, και κατέχει το κεφάλαιο εγγυήσεως που προβλέπεται στο άρθρο 20 παράγραφοι 1 και 2.

3. Ο παρών συντονισμός δεν εμποδίζει τα Κράτη μέλη να εφαρμόσουν διατάξεις που προβλέπουν την ανάγκη τεχνικής ειδικεύσεως του διευθυντικού προσωπικού καθώς και την έγκριση των καταστατικών, των γενικών και ειδικών όρων των ασφαλιστηρίων των τιμολογίων, ιδίως για τον υπολογισμό των ασφαλίστρων και των αποθεμάτων που προβλέπονται στο άρθρο 17 καθώς και κάθε άλλου αναγκαίου εγγράφου για την ομαλή άσκηση του ελέγχου.

4. Οι προαναφερθείσες διατάξεις δεν δύνανται να προβλέπουν την εξέταση των αιτήσεων χορηγήσεως αδείας σε συνάρτηση με τις οικονομικές ανάγκες της αγοράς.

Άρθρο 9

Το πρόγραμμα δραστηριότητος που αναφέρεται στο άρθρο 8 παράγραφος 1 περίπτωση γ) και 2, πρέπει να περιέχει τις ενδείξεις ή τα δικαιολογητικά που αφορούν:

α) τη φύση των κινδύνων τους οποίους η επιχείρηση προτίθεται να καλύπτει· τους γενικούς και ειδικούς όρους των ασφαλιστηρίων που προτίθεται να χρησιμοποιεί·

β) τα τιμολόγια που η επιχείρηση προτίθεται να εφαρμόσει για κάθε κατηγορία εργασιών, ιδίως τα απαραίτητα στοιχεία για τον υπολογισμό των ασφαλίστρων και των αποθεμάτων που προβλέπονται στο άρθρο 17·

γ) τις κατευθυντήριες αρχές ως προς την αντασφάλιση·

δ) τα στοιχεία που συγκροτούν το ελάχιστο εγγυητικό κεφάλαιο·

ε) τις προβλέψεις για έξοδα εγκαταστάσεως των διοικητικών υπηρεσιών και του δικτύου παραγωγής, και τα οικονομικά μέσα που προορίζονται για την αντιμετώπισή τους·

και, εκτός τούτου, για τις τρεις πρώτες χρήσεις:

στ) την πιθανή ταμειακή κατάσταση·

▼B

ζ) σχέδιο που να δείχνει με λεπτομερειακό τρόπο τις προβλέψεις εσόδων και εξόδων τόσο για την πρωτασφάλιση και την αποδοχή αντασφαλίσεων όσο και για τις εκχωρήσεις αντασφαλίσεων·

η) τις προβλέψεις για τα οικονομικά μέσα που προορίζονται να καλύψουν τις υποχρεώσεις και το περιθώριο φερεγγυότητος.

Άρθρο 10

1. Κάθε Κράτος μέλος που απαιτεί από την επιχείρηση που έχει την έδρα της στην επικράτεια άλλου Κράτους μέλους και ζητά την άδεια ιδρύσεως πρακτορείου ή υποκαταστήματος:

α) να γνωστοποιήσει το καταστατικό και κατάλογο των μελών διοικητικών οργάνων ή των διευθυνόντων της·

β) να προσκομίσει βεβαίωση των αρμοδίων αρχών του Κράτους μέλους της έδρας με την οποία πιστοποιούνται οι κλάδοι τους οποίους η ενδιαφερομένη επιχείρηση έχει την άδεια να ασκεί, και το ότι διαθέτει το ελάχιστο όριο του κεφαλαίου εγγυήσεως ή, αν αυτό είναι ανώτερο, το ότι διαθέτει το ελάχιστο του περιθωρίου φερεγγυότητος, υπολογισμένο σύμφωνα με το άρθρο 19, και από το οποίο να εμφαίνονται οι κλάδοι τους οποίους η επιχείρηση ασκεί πραγματικά καθώς και τα οικονομικά μέσα που αναφέρονται στο άρθρο 11 παράγραφος 1 περίπτωση ε)·

γ) να υποβάλει πρόγραμμα δραστηριοτήτων σύμφωνο με το άρθρο 11·

δ) να ορίζει αντιπρόσωπο ο οποίος έχει την κατοικία και τη διαμονή του εντός του Κράτους υποδοχής και έχει επαρκή εξουσία για να δεσμεύει την επιχείρηση έναντι τρίτων και να την εκπροσωπεί έναντι των αρχών και των δικαστηρίων του Κράτους υποδοχής· αν ο αντιπρόσωπος είναι νομικό πρόσωπο, πρέπει να έχει την έδρα του στο Κράτος υποδοχής και να ορίζει, με τη σειρά του, για την αντιπροσώπευση ένα φυσικό πρόσωπο το οποίο θα πληροί τις ανωτέρω προϋποθέσεις. Ο οριζόμενος εντολοδόχος δεν δύναται να απορριφθεί από το Κράτος μέλος παρά μόνο για λόγους εντιμότητος ή τεχνικών προσόντων υπό τους όρους που ισχύουν για τους διευθύνοντες επιχειρήσεων που έχουν την έδρα τους στην επικράτεια του οικείου Κράτους.

2. Για την επέκταση των δραστηριοτήτων του πρακτορείου ή του υποκαταστήματος, είτε σε άλλους κλάδους είτε σε άλλα τμήματα της επικρατείας στην περίπτωση που προβλέπεται στο άρθρο 6 παράγραφος 2 περίπτωση δ), κάθε Κράτος μέλος απαιτεί από τον αιτούντα την άδεια να υποβάλει πρόγραμμα δραστηριοτήτων σύμφωνα με το άρθρο 11 και να πληροί τους όρους που καθορίζονται στη παράγραφο 1 περίπτωση β) του παρόντος άρθρου.

3. Ο παρών συντονισμός δεν εμποδίζει τα Κράτη μέλη να εφαρμόζουν τις διατάξεις που προβλέπουν για όλες τις ασφαλιστικές επιχειρήσεις, την έγκριση των γενικών και ειδικών όρων των ασφαλιστηρίων συμβολαίων των τιμολογίων, ιδίως για τον υπολογισμό των ασφαλίστρων και των παροχών που προβλέπονται στο άρθρο 17, και παντός άλλου εγγράφου αναγκαίου για την κανονική άσκηση του ελέγχου.

4. Οι ως άνω διατάξεις δεν δύνανται να προβλέπουν την εξέταση της αιτήσεως αδείας σε συνάρτηση με τις οικονομικές ανάγκες της αγοράς.

Άρθρο 11

1. Το πρόγραμμα δραστηριοτήτων του πρακτορείου ή υποκαταστήματος που αναφέρεται στο άρθρο 10 παράγραφος 1 περίπτωση γ) και παράγραφος 2, πρέπει να περιλαμβάνει τις ενδείξεις ή τα δικαιολογητικά που αφορούν:

α) τη φύση των κινδύνων τους οποίους η επιχείρηση προτίθεται να αναλάβει στο Κράτος υποδοχής και τους γενικούς και ειδικούς όρους των ασφαλιστηρίων συμβολαίων τους οποίους προτίθεται να χρησιμοποιεί·

β) τα τιμολόγια που η επιχείρηση προτίθεται να εφαρμόζει για κάθε κατηγορία εργασιών και ιδίως τα απαραίτητα στοιχεία για τον

▼B

υπολογισμό των ασφαλίστρων και των αποθεμάτων που προβλέπονται στο άρθρο 17·

γ) τις κατευθυντήριες αρχές ως προς την αντασφάλιση·

δ) την κατάσταση του περιθωρίου φερεγγυότητος και του κεφαλαίου εγγυήσεως της επιχειρήσεως, που προβλέπονται στα άρθρα 18, 19 και 20·

ε) τις προβλέψεις για έξοδα εγκαταστάσεως των διοικητικών υπηρεσιών και του δικτύου παραγωγής και τα οικονομικά μέσα που προορίζονται για την αντιμετώπισή τους·

και, εκτός τούτου, για τις τρεις πρώτες εταιρικές χρήσεις:

στ) την πιθανή ταμειακή κατάσταση του πρακτορείου ή του υποκαταστήματος·

ζ) σχέδιο που να παρουσιάζει λεπτομερώς τις προβλέψεις εσόδων και δαπανών τόσο για τις πρωτασφαλιστικές εργασίες και την αποδοχή αντασφαλίσεων όσο και για τις εκχωρήσεις αντασφαλίσεως.

2. Το πρόγραμμα συνοδεύεται από τον ισολογισμό και τον λογαριασμό κερδών και ζημιών της επιχειρήσεως για καθεμιά από τις τρεις τελευταίες εταιρικές χρήσεις. Εν τούτοις, αν η επιχείρηση αριθμεί λιγότερες από τρεις εταιρικές χρήσεις, δεν υποχρεούται να τους υποβάλλει παρά μόνο για τις εταιρικές χρήσεις οι οποίες έχουν ήδη κλείσει.

3. Το πρόγραμμα, συνοδευόμενο από τις παρατηρήσεις των αρχών των αρμοδίων για τη χορήγηση της αδείας, διαβιβάζεται στις αρμόδιες αρχές του Κράτους της έδρας. Αυτές γνωστοποιούν τη γνώμη τους στις πρώτες εντός τριών μηνών από την ημέρα λήψεως των εγγράφων· μετά την πάροδο αυτής της προθεσμίας η αιτηθείσα γνώμη των αρχών θεωρείται καταφατική.

Άρθρο 12

Κάθε αρνητική απόφαση πρέπει να αιτιολογείται ειδικά και να κοινοποιείται στην ενδιαφερόμενη επιχείρηση.

Κάθε Κράτος μέλος προβλέπει άσκηση ένδικων μέσων κατά πάσης αρνητικής αποφάσεως.

Τα ίδια ένδικα μέσα προβλέπονται και για την περίπτωση που οι αρμόδιες αρχές δεν αποφανθούν επί της αδείας εντός έξι μηνών από την ημερομηνία λήψεώς της.

Άρθρο 13

1. Υπό την επιφύλαξη της παραγράφου 3, καμιά επιχείρηση δεν δύναται να ασκεί ταυτοχρόνως στην επικράτεια ενός Κράτους μέλους, τις δραστηριότητες που προβλέπονται στο παράρτημα της πρώτης συντονιστικής οδηγίας του κλάδου «ζημιών», και τις δραστηριότητες που απαριθμούνται στο άρθρο 1 της παρούσας οδηγίας.

2. Εφ' όσον μιά επιχείρηση η οποία ασκεί τις δραστηριότητες, οι οποίες προβλέπονται στο παράρτημα της πρώτης συντονιστικής οδηγίας του κλάδου «ζημιών» έχει οικονομικούς, εμπορικούς ή διοικητικούς δεσμούς με επιχείρηση που ασκεί τις δραστηριότητες οι οποίες καλύπτονται από την παρούσα οδηγία, οι εποπτικές αρχές των Κρατών μελών, στην επικράτεια των οποίων ευρίσκεται η έδρα αυτών των επιχειρήσεων, μεριμνούν ώστε οι λογαριασμοί των εν λόγω επιχειρήσεων να μη νοθεύονται από μεταξύ τους συμφωνίες, ή από οποιοδήποτε άλλο διακανονισμό που θα ή ταν δυνατόν να επιδράσει στην κατανομή εξόδων και εσόδων.

3. Υπό την επιφύλαξη της παραγράφου 6, οι επιχειρήσεις οι οποίες κατά την κοινοποίηση της παρούσας οδηγίας ασκούν ταυτοχρόνως τις δύο δραστηριότητες που προβλέπονται στην παράγραφο 1, στην επικράτεια ενός Κράτους μέλους, δύνανται να εξακολουθήσουν την ταυτόχρονη αυτή άσκηση υπό τον όρο να έχουν ξεχωριστή διαχείριση για την καθεμιά από τις δραστηριότητες αυτές, σύμφωνα με το άρθρο 14.

▼B

4. Οι επιχειρήσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 3, δύνανται να ιδρύουν πρακτορείο ή υποκατάστημα στα άλλα Κράτη μέλη μόνον για τους κλάδους που προβλέπονται στο παράρτημα της πρώτης συντονιστικής οδηγίας του κλάδου «ζημιών».

5. Οι επιχειρήσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 3, κατά την ίδρυση θυγατρικών επιχειρήσεων στα άλλα Κράτη μέλη για την άσκηση των δραστηριοτήτων που αναφέρονται στη παρούσα οδηγία, δύνανται να κάνουν χρήση των όρων και διευκολύνσεων που ορίζονται στο άρθρο 35, κατά τη διάρκεια μεταβατικής περιόδου δέκα ετών από της κοινοποιήσεως της παρούσας οδηγίας, αρκεί να μη διαθέτουν ήδη εκεί πρακτορείο ή υποκατάστημα που ασκεί δραστηριότητες άλλων κλάδων πέραν όσων καλύπτει η παρούσα οδηγία.

6. α) Οποιοδήποτε Κράτος μέλος δύναται να επιβάλει στις επιχειρήσεις των οποίων η έδρα βρίσκεται στην επικράτειά του την υποχρέωση να διακόψουν, μέσα στις προθεσμίες που ορίζει, τη σωρευτική άσκηση των δραστηριοτήτων που ασκούν κατά την κοινοποίηση της παρούσας οδηγίας.

β) Οποιοδήποτε Κράτος μέλος δύναται, ομοίως, να επιβάλει την αυτή υποχρέωση στα πρακτορεία και υποκαταστήματα που είναι εγκατεστημένα στο έδαφός του και ασκούν ταυτοχρόνως τη δραστηριότητα αυτή, κατόπιν διαβουλεύσεως με τις εποπτικές αρχές του Κράτους μέλους της μόνιμης έδρας, ιδίως όσον αφορά την προθεσμία μέσα στην οποία πρέπει να γίνει αυτό.

γ) Τα πρακτορεία και υποκαταστήματα των επιχειρήσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 3, τα οποία κατά την κοινοποίηση της παρούσας οδηγίας ασκούν στην επικράτεια ενός Κράτους μέλους μόνον τις δραστηριότητες που καλύπτει η παρούσα οδηγία, δύνανται να συνεχίσουν τις δραστηριότητές τους. Εφ' όσον η επιχείρηση επιθυμεί να ασκήσει στην αυτή επικράτεια τις δραστηριότητες που προβλέπονται στην πρώτη συντονιστική οδηγία του κλάδου «ζημιών», δύναται στο εξής να ασκεί τις δραστηριότητες που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία, μόνο μέσω θυγατρικής επιχειρήσεως.

Άρθρο 14

1. Η κατά το άρθρο 13 παράγραφος 3 χωριστή διαχείριση πρέπει να είναι οργανωμένη κατά τρόπο που οι προβλεπόμενες στην παρούσα οδηγία δραστηριότητες να είναι διακεκριμένες από τις δραστηριότητες που προβλέπονται στην πρώτη συντονιστική οδηγία του κλάδου «ζημιών» ώστε:

— να μην παραβλάπτονται τα αντίστοιχα συμφέροντα των ασφαλισμένων στους κλάδους «ζωής» και «ζημιών», και ιδίως να ευνοούνται από τα οφέλη που προκύπτουν από την ασφάλιση «ζωής» οι ασφαλισμένοι του κλάδου «ζωής», σαν να ασκούσε η επιχείρηση μόνο τον κλάδο ζωής,

— τα ελάχιστα όρια οικονομικών υποχρεώσεων, ιδίως τα περιθώρια φερεγγυότητος, που βαρύνουν τη μία από τις δραστηριότητες είτε δυνάμει της παρούσας οδηγίας είτε δυνάμει της πρώτης συντονιστικής οδηγίας κλάδου «ζημιών», να μη βαρύνουν την άλλη δραστηριότητα.

Εν τούτοις, εφ' όσον πληρούνται τα ελάχιστα όρια οικονομικών υποχρεώσεων κατά τους όρους που προβλέπονται στην παράγραφο 1 δεύτερη περίπτωση, και υπό την επιφύλαξη της ενημερώσεως της αρμοδίας αρχής, η επιχείρηση δύναται να χρησιμοποιεί, για τη μία ή την άλλη δραστηριότητα, τα εμφανή στοιχεία του περιθωρίου φερεγγυότητος που είναι ακόμη διαθέσιμα.

Οι εποπτικές αρχές, αναλύοντας τα αποτελέσματα των δύο δραστηριοτήτων, μεριμνούν για την τήρηση της παρούσας παραγράφου.

2. α) Οι λογιστικές εγγραφές πρέπει να συντάσσονται κατά τρόπο που να εμφανίζουν τις πηγές των αποτελεσμάτων για την καθεμιά από τις δύο δραστηριότητες κλάδου «ζωής» και κλάδου «ζημιών». Για τον σκοπό αυτό, όλα τα έσοδα (ιδίως τα ασφάλιστρα, οι καταβολές των αντασφαλιστών, χρηματικά έσοδα) και τα έξοδα (ιδίως οι παροχές ασφαλίσεως, πρόσθετες καταβολές στα τεχνικά αποθέματα, αντασφάλιστρα, δαπάνες

▼B

λειτουργίας για τις ασφαλιστικές εργασίες), αναλύονται κατά πηγή προελεύσεως. Τα κοινά για τις δύο δραστηριότητες στοιχεία καταχωρίζονται σύμφωνα με μέθοδο κατανομής αποδεκτή από την αρμοδία εποπτική αρχή.

β) Οι επιχειρήσεις οφείλουν βάσει των λογιστικών εγγραφών να συντάσσουν έγγραφο το οποίο θα εμφανίζει αναλυτικά τα στοιχεία που αντιστοιχούν στο κάθε περιθώριο φερεγγυότητος, σύμφωνα με το άρθρο 18 της παρούσας οδηγίας και το άρθρο 16 παράγραφος 1 της πρώτης συντονιστικής οδηγίας του κλάδου «ζημιών».

3. Σε περίπτωση ανεπαρκείας ενός από τα περιθώρια φερεγγυότητος οι ελεγκτικές αρχές εφαρμόζουν, για την ελλειμματική δραστηριότητα, τα μέτρα που προβλέπονται από την αντίστοιχη οδηγία, ανεξάρτητα από τα αποτελέσματα που απέδωσε η άλλη δραστηριότητα. Κατά παρέκκλιση της παραγράφου 1 πρώτο εδάφιο δεύτερη περίπτωση, τα μέτρα αυτά δύνανται να συνίστανται στη χορήγηση αδείας μεταφοράς, από τη μία δραστηριότητα στην άλλη.

Τμήμα Β

Όροι ασκήσεως δραστηριότητος

Άρθρο 15

Τα Κράτη μέλη εξακριβώνουν σε στενή συνεργασία την οικονομική κατάσταση των επιχειρήσεων στις οποίες εχορηγήθη η άδεια.

Άρθρο 16

Η ελεγκτική αρχή του Κράτους μέλους στην επικράτεια του οποίου βρίσκεται η έδρα της επιχειρήσεως, οφείλει να εξακριβώσει την κατάσταση φερεγγυότητος της επιχειρήσεως αυτής για το σύνολο των δραστηριοτήτων της. Οι ελεγκτικές αρχές των άλλων Κρατών μελών υποχρεούνται να παρέχουν σε αυτήν κάθε αναγκαία πληροφορία ούτως ώστε να δυνηθεί να εξασφαλίσει τον έλεγχο αυτόν.

Άρθρο 17

1. Κάθε Κράτος μέλος στην επικράτεια του οποίου μιά επιχείρηση ασκεί τη δραστηριότητά της, επιβάλλει σ' αυτήν τη σύσταση επαρκών τεχνικών αποθεματικών, συμπεριλαμβανομένων και των μαθηματικών αποθεματικών.

Το ύψος των τεχνικών αποθεματικών, συμπεριλαμβανομένων και των μαθηματικών αποθεματικών, καθορίζεται κατά τους κανόνες που θεσπίζονται από το Κράτος μέλος ή, ελλείψει τέτοιων κανόνων, σύμφωνα με την καθιερωμένη στο Κράτος αυτό πρακτική.

2. Τα τεχνικά αποθεματικά συμπεριλαμβανομένων και των μαθηματικών αποθεματικών, πρέπει να καλύπτονται από αντίστοιχα στοιχεία ισοδύναμα του ενεργητικού, και να ευρίσκονται σε κάθε κράτος όπου δρά η επιχείρηση. Εν τούτοις, τα Κράτη μέλη δύνανται να εφαρμόζουν ελαστικότερες ρυθμίσεις, όσον αφορά τη νομισματική αντιστοιχία και τον τόπο των στοιχείων του ενεργητικού. Οι ελαστικότερες ρυθμίσεις όσον αφορά τη νομισματική αντιστοιχία, λαμβάνουν υπόψη τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της ασφαλίσεως ζωής, που αποτελεί κατά βάση μιά μακροπρόθεσμη ασφάλιση κεφαλαίου.

Λαμβανομένης υπόψη της ιδιαζούσης καταστάσεώς του και μέχρι το συντονισμό των νομοθεσιών περί εκκαθαρίσεως των επιχειρήσεων, το Λουξεμβούργο δύναται να διατηρήσει το σύστημα εγγυήσεων, το σχετικό με τα τεχνικά αποθεματικά, συμπεριλαμβανομένων και των μαθηματικών αποθεματικών, που υφίσταται κατά την κοινοποίηση της παρούσας οδηγίας.

Η νομοθεσία του κράτους όπου δρά η επιχείρηση, ορίζει τη φύση των στοιχείων του ενεργητικού και, κατά περίπτωση, τα όρια μέσα στα οποία γίνονται δεκτά ως κάλυψη των τεχνικών αποθεματικών, συμπεριλαμβανομένων των μαθηματικών αποθεματικών, καθώς και τους κανόνες αποτιμήσεως αυτών των στοιχείων ενεργητικού.

▼B

Η τήρηση της νομοθεσίας αυτής δύναται να πραγματοποιείται με την παρέμβαση προσώπου ή οργανισμού ξένου προς την επιχείρηση, που επιφορτίζεται να διαπιστώνει, κατόπιν επιτοπίου ελέγχου, ότι τα στοιχεία του ενεργητικού που καλύπτουν τα τεχνικά αποθεματικά, συμπεριλαμβανομένων των μαθηματικών αποθεματικών, είναι σύμφωνα με τους κανόνες. Τούτο αποτελεί ιδίως το έργο του «Treuhänder» στη Γερμανία και του «tillidsmand» στη Δανία.

3. Αν ένα Κράτος μέλος δέχεται να καλύπτονται τα τεχνικά αποθεματικά, συμπεριλαμβανομένων και των μαθηματικών αποθεματικών, από απαιτήσεις κατά των αντασφαλιστών, τότε ορίζει και το αποδεκτό ποσοστό. Στην περίπτωση αυτή, κατά παρέκκλιση των όσων προβλέπονται στην παράγραφο 2, δεν δύναται να απαιτήσει να ευρίσκονται οι απαιτήσεις αυτές σε ορισμένο τόπο.

4. Η ελεγκτική αρχή του Κράτους μέλους στην επικράτεια του οποίου βρίσκεται η έδρα μιάς επιχειρήσεως μεριμνά, ώστε ο ισολογισμός της επιχειρήσεως να εμφανίζει για τα τεχνικά αποθεματικά, συμπεριλαμβανομένων και των μαθηματικών αποθεματικών, στοιχεία ενεργητικού ισότιμα προς τις συμβατικές υποχρεώσεις, σε όλα τα κράτη όπου αυτή ασκεί τη δραστηριότητά της.

Άρθρο 18

Κάθε Κράτος μέλος επιβάλλει σε κάθε επιχείρηση που έχει την έδρα της στην επικράτειά του, τη σύσταση επαρκούς περιθωρίου φερεγγυότητος για το σύνολο των δραστηριοτήτων της.

Το περιθώριο φερεγγυότητος αποτελείται:

1. από την ελεύθερη από κάθε προβλεπτή υποχρέωση περιουσία της επιχειρήσεως, αφαιρουμένων των άυλων περιουσιακών στοιχείων· η περιουσία αυτή περιλαμβάνει ιδίως:

   — το καταβεβλημένο εταιρικό κεφάλαιο ή, εφ' όσον πρόκειται περί ενώσεων αλληλασφαλίσεως, το καταβληθέν αρχικό κεφάλαιο,

   — το ήμισυ του μη καταβληθέντος τμήματος του εταιρικού ή του αρχικού κεφαλαίου, εφ' όσον το καταβληθέν τμήμα ισοδυναμεί προς το 25 % του εταιρικού ή του αρχικού κεφαλαίου,

   — τα νόμιμα και ελεύθερα αποθεματικά που δεν αντιστοιχούν σε ανειλημμένες υποχρεώσεις,

   — τη μεταφορά των κερδών·

2. μέχρι του σημείου που το επιτρέπει η εθνική νομοθεσία, από τα αποθεματοποιημένα κέρδη που εμφανίζονται στον ισολογισμό, εφ' όσον δύνανται να χρησιμοποιηθούν για την κάλυψη ενδεχομένων ζημιών και που δεν έχουν διατεθεί προς διανομή στους ασφαλισμένους·

3. κατόπιν αιτιολογημένης αιτήσεως της επιχειρήσεως προς την ελεγκτική αρχή του Κράτους μέλους στην επικράτεια του οποίου έχει την έδρα της και μετά σύμφωνη γνώμη της αρχής αυτής:

   α) από ένα ποσό που αντιπροσωπεύει το 50 % των μελλοντικών κερδών της επιχειρήσεως· το ποσό των μελλοντικών κερδών προκύπτει από τον πολλαπλασιασμό του προβλεπομένου ετησίου κέρδους επί τον συντελεστή που αντιπροσωπεύει τη μέση υπολειπόμενη διάρκεια των ασφαλιστηρίων συμβολαίων· ο συντελεστής αυτός δύναται να φθάσει κατ' ανώτατο όριο το 10 %· το εκτιμώμενο ετήσιο κέρδος είναι ο αριθμητικός μέσος όρος των κερδών που πραγματοποιήθηκαν κατά τη διάρκεια των τελευταίων πέντε ετών, κατά τις δραστηριότητες που απαριθμούνται στο άρθρο 1.

   Η βάση υπολογισμού του πολλαπλασιαστικού συντελεστού του εκτιμωμένου ετησίου κέρδους, καθώς και τα στοιχεία των πραγματοποιηθέντων κερδών ορίζονται, με κοινή συμφωνία, από τις αρμόδιες αρχές των Κρατών μελών σε συνεργασία με την Επιτροπή. Μέχρι να επιτευχθεί η συμφωνία αυτή, τα στοιχεία αυτά καθορίζονται σύμφωνα με τη νομοθεσία του Κράτους μέλους στην επικράτεια του οποίου η επιχείρηση (έδρα, πρακτορείο ή υποκατάστημα) ασκεί τη δραστηριότητά της.

▼B

Αφού οι αρμόδιες αρχές ορίσουν την έννοια των πραγματοποιηθέντων κερδών, η Επιτροπή θα υποβάλει προτάσεις για την εναρμόνιση αυτής της εννοίας στο πλαίσιο οδηγίας για την εναρμόνιση των ετησίων λογαριασμών των ασφαλιστικών επιχειρήσεων και το συντονισμό που προβλέπει το άρθρο 1 παράγραφος 2 της οδηγίας αριθ. 78/660/ΕΟΚ [1]·

β) στην περίπτωση που δεν χρησιμοποιείται η μέθοδος Zillmer, ή στην περίπτωση που χρησιμοποιείται μεν, αλλά δεν φθάνει την επιβάρυνση προσκτήσεως που περιλαμβάνεται μέσα στο ασφάλιστρο, από τη διαφορά μεταξύ του μαθηματικού αποθεματικού που δεν έχει υπολογισθεί με τη μέθοδο Zillmer, ή έχει μερικώς υπολογισθεί με τον τρόπο αυτό, και ενός μαθηματικού αποθεματικού που έχει υπολογισθεί κατά τη μέθοδο Zillmer με συντελεστή ίσο προς την επιβάρυνση προσκτήσεως, η οποία περιλαμβάνεται μέσα στο ασφάλιστρο· το ποσό αυτό σε καμιά περίπτωση δεν δύναται να υπερβαίνει το 3,5 % του αθροίσματος των διαφορών μεταξύ των κεφαλαίων του κλάδου «ζωής» και των μαθηματικών αποθεματικών για το σύνολο των ασφαλιστηρίων συμβολαίων, στα οποία είναι δυνατή η εφαρμογή της μεθόδου Zillmer· η διαφορά αυτή όμως μειούται, ενδεχομένως, κατά το ποσό των μη αποσβεσθέντων εξόδων προσκτήσεως που έχουν καταχωρισθεί στο ενεργητικό·

γ) σε περίπτωση συμφωνίας των ελεγκτικών αρχών των ενδιαφερομένων Κρατών μελών, στην επικράτεια των οποίων η επιχείρηση ασκεί τις δραστηριότητές της, από τα λανθάνοντα πλεονάσματα που οφείλονται σε υποτίμηση των στοιχείων του ενεργητικού και υπερτίμηση των στοιχείων του παθητικού, εξαιρέσει των μαθηματικών αποθεματικών, κατά το μέτρο που τα λανθάνοντα αυτά πλεονάσματα δεν παρουσιάζουν εξαιρετικό χαρακτήρα.

Άρθρο 19

Υπό την επιφύλαξη του άρθρου 20, το ελάχιστο περιθώριο φερεγγυότητος καθορίζεται ως εξής, ανάλογα με τους ασκουμένους κλάδους:

α) Για τα είδη ασφαλίσεως που προβλέπονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 περιπτώσεις α) και β), εκτός από τις ασφαλίσεις που συνδέονται με κεφάλαια επενδύσεως και για τις εργασίες που προβλέπονται στο άρθρο 1 παράγραφος 3, πρέπει να είναι ίσο με το άθροισμα των εξής δύο αποτελεσμάτων:

— πρώτο αποτέλεσμα:
ο αριθμός που αντιπροσωπεύει το 4 % των μαθηματικών αποθεματικών τα οποία αφορούν τις εργασίες πρωτασφαλίσεως άνευ αφαιρέσεως των αντασφαλιστικών εκχωρήσεων, και τις αποδοχές αντασφαλίσεως, πολλαπλασιάζεται επί τον κατά τελευταία χρήση λόγο μεταξύ του ποσού των μαθηματικών αποθεματικών μετά την αφαίρεση των αντασφαλιστικών εκχωρήσεων και του ανωτέρω αναφερομένου ποσού των ακαθαρίστων μαθηματικών αποθεματικών· ο λόγος αυτός δεν δύναται, σε καμιά περίπτωση, να είναι κατώτερος του 85 %·

— δεύτερο αποτέλεσμα:
για τα ασφαλιστήρια συμβόλαια των οποίων τα κεφάλαια κινδύνου δεν είναι αρνητικά, ο αριθμός που αντιπροσωπεύει το 0,3 % αυτών των κεφαλαίων που έχουν αναληφθεί από την επιχείρηση πολλαπλασιάζεται επί τον κατά την τελευταία χρήση λόγο του ποσού των κεφαλαίων κινδύνου που παραμένουν εις βάρος της επιχειρήσεως μετά την αντασφαλιστική εκχώρηση και αντεκχώρηση προς το ποσό των κεφαλαίων κινδύνου χωρίς την αφαίρεση της αντασφαλίσεως· ο λόγος αυτός σε καμιά περίπτωση δεν δύναται να είναι κατώτερος του 50 %.

Για τις πρόσκαιρες ασφαλίσεις θανάτου ανωτάτης διαρκείας τριών ετών το ανωτέρω ποσοστό είναι 0,1 %· για τις ασφαλίσεις διαρκείας μεγαλυτέρας των τριών και μικροτέρας των πέντε ετών το ανωτέρω ποσοστό είναι 0,15 %.

[1] ΕΕ αριθ. Ν 222 της 14.8.1978, σ. 11.

▼B

β) Για τις συμπληρωματικές ασφαλίσεις που προβλέπονται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 περίπτωση γ) πρέπει να ισούται με το αποτέλεσμα του εξής υπολογισμού:

— αθροίζονται τα ασφάλιστρα ή οι εισφορές, συμπεριλαμβανομένων και των παρεπομένων δικαιωμάτων που έχουν πραγματοποιηθεί σε δραστηριότητες πρωτασφαλίσεως κατά τη διάρκεια της τελευταίας χρήσεως, όποιες χρήσεις και αν αφορούν,

— προστίθεται το ποσό των ασφαλίστρων για τις γενόμενες αποδεκτές αντασφαλίσεις κατά τη διάρκεια της τελευταίας χρήσεως,

— αφαιρείται απ' αυτά το συνολικό ποσό των ασφαλίστρων ή των εισφορών που ακυρώθηκαν κατά την τελευταία χρήση, καθώς και το συνολικό ποσό των φόρων και επιβαρύνσεων που αφορούν τα ασφάλιστρα, ή τις εισφορές που έχουν περιληφθεί στο άθροισμα.

Αφού κατανεμηθεί το εξαγόμενο ποσό σε δύο τμήματα, το πρώτο το οποίο ανέρχεται στα 10 εκατομμύρια λογιστικές μονάδες και το δεύτερο το οποίο περιλαμβάνει το υπόλοιπο, υπολογίζονται επί των τμημάτων αυτών ποσοστά 18 % και 16 %, αντιστοίχως, και αθροίζονται.

Το άθροισμα που υπολογίζεται με τον τρόπο αυτό πολλαπλασιάζεται επί τον υφιστάμενο κατά την τελευταία χρήση λόγο του ποσού των ασφαλιστικών ζημιών, που παραμένουν είς βάρος της επιχειρήσεως μετά την αντασφαλιστική εκχώρηση και αντεκχώρηση του ακαθάριστου ποσού των ζημιών· ο λόγος αυτός δεν δύναται να είναι, σε καμιά περίπτωση, κατώτερος του 50 %.

Στην περίπτωση της ενώσεως ασφαλιστών υπό την επωνυμία Lloyd's, ο υπολογισμός του ποσού του περιθωρίου φερεγγυότητος γίνεται βάσει των καθαρών ασφαλίστρων· τα ασφάλιστρα αυτά πολλαπλασιάζονται επί ένα κατ' αποκοπήν ποσοστό, το ύψος του οποίου καθορίζεται ετησίως από την ελεγκτική αρχή του Κράτους μέλους της έδρας. Το κατ' αποκοπήν αυτό ποσοστό πρέπει να υπολογίζεται βάσει των πλέον προσφάτων στατιστικών στοιχείων που αφορούν ιδίως τις καταβληθείσες προμήθειες. Τα στοιχεία αυτά, όπως και ο σχετικός υπολογισμός, ανακοινώνονται στις ελεγκτικές αρχές των Κρατών, στην επικράτεια των οποίων είναι εγκατεστημένο το Lloyd's.

γ) Για τις ασφαλίσεις ασθενείας μακράς διαρκείας, μη ακυρώσιμες, που προβλέπονται στο άρθρο 1 σημείο 1 περίπτωση δ), και για τις εργασίες κεφαλαιοποιήσεως που προβλέπονται στο άρθρο 1 σημείο 2 περίπτωση β), πρέπει να είναι ίσο με το 4 % των μαθηματικών αποθεματικών, που υπολογίζεται σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται στην περίπτωση α) πρώτο αποτέλεσμα του παρόντος άρθρου.

δ) Για τις εργασίες τοντινών που προβλέπονται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 στοιχείο α), πρέπει να είναι ίσο με το 1 % του ενεργητικού των ενώσεων.

ε) Για τις ασφαλίσεις που εμπίπτουν στο άρθρο 1 περιπτώσεις α) και β) που σχετίζονται με κεφάλαια επενδύσεως, και για τις εργασίες που προβλέπονται στο άρθρο 1 σημείο 2 περιπτώσεις γ), δ) και ε), πρέπει να είναι ίσο:

— προς το 4 % των μαθηματικών αποθεματικών που υπολογίζεται σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται στην περίπτωση α) πρώτο αποτέλεσμα του παρόντος άρθρου, κατά το μέτρο που η επιχείρηση αναλαμβάνει τον κίνδυνο της τοποθετήσεως, και προς το 1 % των αποθεματικών που έχει υπολογισθεί με τον ίδιο τρόπο, κατά το μέτρο που η επιχείρηση δεν καλύπτει τον κίνδυνο τοποθετήσεως του κεφαλαίου, και υπό τον όρο ότι η διάρκεια της συμβάσεως είναι μεγαλύτερη των πέντε ετών, και ότι το ποσό που προορίζεται να καλύψει τα έξοδα διαχειρίσεως που προβλέπονται στη σύμβαση καθορίζεται για περίοδο μεγαλύτερη των πέντε ετών
σύν

— το 0,3 % των κεφαλαίων κινδύνου που υπολογίζεται σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται στην περίπτωση α) δεύτερο

▼B

αποτέλεσμα πρώτο εδάφιο του παρόντος άρθρου, κατά το μέτρο που η επιχείρηση καλύπτει τον κίνδυνο θανάτου.

Άρθρο 20

1. Το ένα τρίτο του ελαχίστου περιθωρίου φερεγγυότητος, όπως αυτό καθορίζεται στο άρθρο 19, αποτελεί το κεφάλαιο εγγυήσεως. Υπό την επιφύλαξη της παραγράφου 2, αποτελείται, κατά τα 50 % τουλάχιστον, από τα στοιχεία που απαριθμούνται στο άρθρο 18 σημεία 1 και 2.

2. α) Εν τούτοις, το κεφάλαιο εγγυήσεως είναι κατ' ελάχιστο όριο 800 000 λογιστικές μονάδες.

β) Τα Κράτη μέλη δύνανται να προβλέπουν τη μείωση αυτού του ελαχίστου ορίου του κεφαλαίου εγγυήσεως σε 600 000 λογιστικές μονάδες προκειμένου για τις ενώσεις αλληλασφαλίσεως, τις εταιρείες αλληλασφαλιστικής μορφής και τις τοντίνες.

γ) Για τις ενώσεις αλληλασφαλίσεως, που προβλέπονται στο άρθρο 3 σημείο 2 δεύτερη περίπτωση δεύτερη φράση, από τη στιγμή που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, καθώς και για τις τοντίνες, τα Κράτη μέλη δύνανται να επιτρέπουν τη σύσταση ενός ελάχιστου κεφαλαίου εγγυήσεως ίσου προς 100 000 λογιστικές μονάδες, το οποίο θα αυξάνει προοδευτικά μέχρι το ύψος του ποσού που καθορίζεται στην περίπτωση β), σε διαδοχικές δόσεις των 100 000 λογιστικών μονάδων, κάθε φορά που το ποσό των εισφορών αυξάνεται κατά 500 000 λογιστικές μονάδες.

δ) Το ελάχιστο κεφάλαιο εγγυήσεως που προβλέπεται στις περιπτώσεις α), β), και γ) πρέπει να αποτελείται από τα στοιχεία που απαριθμούνται στο άρθρο 18, σημεία 1 και 2.

3. Οι ενώσεις αλληλασφαλίσεως, που επιθυμούν να επεκτείνουν τη δραστηριότητά τους κατά την έννοια του άρθρου 8 παράγραφος 2, ή του άρθρου 10, δύνανται να πράξουν τούτο μόνον εφ' όσον συμμορφωθούν αμέσως με τις απαιτήσεις της παραγράφου 2, περιπτώσεις α) και β) του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 21

1. Τα Κράτη μέλη δεν θεσπίζουν κανένα κανόνα σχετικά με την επιλογή των στοιχείων ενεργητικού που υπερβαίνουν αυτά που αντιπροσωπεύουν τα αναφερόμενα στο άρθρο 17 αποθεματικά.

2. Υπό την επιφύλαξη του άρθρου 17 παράγραφος 2, του άρθρου 24 παράγραφοι 1 και 3, και του άρθρου 26 παράγραφος 1 τελευταίο εδάφιο, τα Κράτη μέλη δεν επιβάλλουν περιορισμούς στην ελευθερία διαθέσεως των κινητών ή ακινήτων στοιχείων του ενεργητικού, που αποτελούν μέρος της περιουσίας των επιχειρήσεων που έχουν λάβει τη νόμιμη άδεια.

3. Το παρόν άρθρο δεν αποτελεί εμπόδιο στα μέτρα τα οποία, τα Κράτη μέλη, σεβόμενα τη ρύθμιση των κρατών όπου δρά η επιχείρηση, την αναφερομένη στο άρθρο 17 παράγραφος 2, και διαφυλάσσοντας τα συμφέροντα των ασφαλισμένων, δύνανται να λαμβάνουν ως ιδιοκτήτες ή εταίροι των εν λόγω επιχειρήσεων.

Άρθρο 22

1. Τα Κράτη μέλη δεν δύνανται να επιβάλλουν σε επιχειρήσεις την υποχρέωση να εκχωρούν ένα μέρος των ασφαλίσεών τους από δραστηριότητες που αναγράφονται στο άρθρο 1, σε έναν ή περισσότερους οργανισμούς που καθορίζονται από την εθνική τους νομοθεσία.

2. α) Η Ιταλική Δημοκρατία δύναται, κατ' εξαίρεση, να διατηρήσει την υποχρέωση που έχει επιβάλει στις επιχειρήσεις οι οποίες είναι εγκατεστημένες στην επικράτειά της να εκχωρούν ένα μέρος των ασφαλίσεών τους στο Εθνικό Ινστιτούτο Ασφαλίσεων, υπό τον όρο ότι:

— η έκταση αυτής της υποχρεώσεως, όπως υφίσταται κατά τη στιγμή της κοινοποιήσεως της παρούσας οδηγίας, δεν θα επεκταθεί σε καμιά περίπτωση,

▼B

— εφ' όσον για τον καθορισμό του ποσοστού της υποχρεωτικής εκχωρήσεως υπεισέρχεται ως παράγων το χρονικό διάστημα κατά το οποίο το πρακτορείο ή το υποκατάστημα είναι εγκατεστημένο στην Ιταλία, θα λαμβάνονται υπόψη και όλες οι χρήσεις κατά τις οποίες η επιχείρηση έχει ασκήσει τους κλάδους του άρθρου 1 στην επικράτεια του Κράτους μέλους όπου έχει την έδρα της. Η αρμόδια αρχή του κράτους αυτού εκδίδει στην περίπτωση αυτή πιστοποιητικό, σύμφωνο με το προβλεπόμενο στο άρθρο 10 παράγραφος 1 περίπτωση β) που καλύπτει όλη την περίοδο δραστηριότητος της επιχειρήσεως στους εν λόγω κλάδους.

β) Το θέμα αυτό θα αποτελέσει αντικείμενο επανεξετάσεως στο πλαίσιο δεύτερης οδηγίας περί συντονισμού των νομοθεσιών περί της ασφαλίσεως ζωής και περί καθορισμού των διατάξεων που αποσκοπούν στη διευκόλυνση της αποτελεσματικής ασκήσεως της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών.

Άρθρο 23

1. Κάθε Κράτος μέλος επιβάλλει στις επιχειρήσεις που έχουν την έδρα τους στην επικράτειά του, την ετήσια υποβολή απολογισμού ως προς όλες τις εργασίες τους, περί της καταστάσεώς τους και περί της φερεγγυότητός τους.

2. Τα Κράτη μέλη απαιτούν από τις επιχειρήσεις που ασκούν τη δραστηριότητά τους στην επικράτειά τους, την περιοδική υποβολή εγγράφων τα οποία είναι απαραίτητα για την άσκηση του ελέγχου καθώς και στατιστικά στοιχεία. Οι αρμόδιες ελεγκτικές αρχές ανταλλάσσουν μεταξύ τους τα έγγραφα και τις πληροφορίες που είναι χρήσιμα για την άσκηση του ελέγχου.

Άρθρο 24

1. Αν μιά επιχείρηση δεν συμμορφώνεται με τις διατάξεις που προβλέπονται στο άρθρο 17, η ελεγκτική αρχή του Κράτους μέλους στην επικράτεια του οποίου ασκεί τη δραστηριότητά της, δύναται να απαγορεύει την ελευθέρα διάθεση των στοιχείων ενεργητικού που ευρίσκονται στο Κράτος μέλος αυτό, αφού γνωστοποιήσει την πρόθεσή της στις ελεγκτικές αρχές του Κράτους μέλους της έδρας.

2. Για την ανασυγκρότηση της οικονομικής καταστάσεως μιάς επιχειρήσεως της οποίας το περιθώριο φερεγγυότητος δεν καλύπτει πλέον το ελάχιστο όριο που ορίζεται στο άρθρο 19, η ελεγκτική αρχή του κράτους της έδρας απαιτεί σχέδιο ανασυγκροτήσεως το οποίο υπόκειται στην έγκρισή της.

3. Αν το περιθώριο φερεγγυότητος δεν καλύπτει πλέον το ύψος του εγγυητικού κεφαλαίου που ορίζεται στο άρθρο 20, ή αν το κεφάλαιο αυτό δεν συγκροτείται πλέον σύμφωνα προς το προαναφερθέν άρθρο, η ελεγκτική αρχή του κράτους της έδρας απαιτεί από την επιχείρηση βραχυπρόθεσμο πρόγραμμα χρηματοδοτήσεως το οποίο υπόκειται στην έγκρισή της.

Επίσης, δύναται να περιορίσει ή να απαγορεύσει την ελεύθερη διάθεση των στοιχείων του ενεργητικού της επιχειρήσεως. Ενημερώνει σχετικά τις αρχές των Κρατών μελών, στην επικράτεια των οποίων η επιχείρηση αυτή έχει τύχει, επίσης, αδείας και οι οποίες, κατόπιν αιτήσεώς της, λαμβάνουν τα ίδια μέτρα.

4. Στις περιπτώσεις που προβλέπονται στις παραγράφους 1 και 3, οι αρμόδιες ελεγκτικές αρχές δύνανται να λάβουν, επί πλέον, κάθε κατάλληλο μέτρο για την προστασία των συμφερόντων των ασφαλισμένων.

5. Οι ελεγκτικές αρχές των Κρατών μελών, στην επικράτεια των οποίων η εν λόγω επιχείρηση έτυχε, επίσης, αδείας, συνεργάζονται για την εκτέλεση των μέτρων που αναφέρονται στις παραγράφους 1 μέχρι 4.

▼B

Άρθρο 25

1. Κάθε Κράτος μέλος επιτρέπει στις επιχειρήσεις που έχουν τύχει αδείας να μεταβιβάζουν το σύνολο ή μέρος του χαρτοφυλακίου των ασφαλιστικών συμβάσεών τους, αν ο εκδοχεύς διαθέτει, λαμβανομένης υπόψη της μεταβιβάσεως, το αναγκαίο περιθώριο φερεγγυότητος.

Οι ενδιαφερόμενες ελεγκτικές αρχές συνεννοούνται μεταξύ τους πριν εγκρίνουν την μεταβίβαση αυτή.

2. Αφού εγκριθεί από την αρμόδια ελεγκτική αρχή η μεταβίβαση αυτή αντιτάσσεται αυτοδικαίως κατά των ενδιαφερομένων ασφαλισμένων.

Τμήμα Γ

Ανάκληση Αδείας

Άρθρο 26

1. Η άδεια, που εδόθη στην επιχείρηση από την αρμόδια αρχή του Κράτους μέλους, στην επικράτεια του οποίου έχει την έδρα της, δύναται να ανακληθεί από την αρχή αυτή, εφ' όσον η επιχείρηση:

α) δεν πληροί πλέον τους όρους αναλήψεως της δραστηριότητος·

β) δεν κατορθώνει εμπροθέσμως να λάβει τα μέτρα που προβλέπονται στο σχέδιο ανασυγκροτήσεως ή το πρόγραμμα χρηματοδοτήσεως, που αναφέρονται στο άρθρο 24·

γ) αθετεί σοβαρώς τις υποχρεώσεις που της επιβάλλονται, δυνάμει της εθνικής νομοθεσίας.

Σε περίπτωση ανακλήσεως της αδείας η ελεγκτική αρχή του Κράτους μέλους της έδρας πληροφορεί περί τούτου τις ελεγκτικές αρχές των άλλων Κρατών μελών τα οποία παρέχουν άδεια στην επιχείρηση· οι αρχές αυτές οφείλουν να προβούν επίσης σε ανάκληση της αδείας τους. Με τη συνδρομή των αρχών αυτών, η ελεγκτική αρχή του Κράτους της έδρας λαμβάνει κάθε κατάλληλο μέτρο για τη διαφύλαξη των συμφερόντων των ασφαλισμένων και περιορίζει ιδίως την ελεύθερη διάθεση των στοιχείων ενεργητικού της επιχειρήσεως, αν ο περιορισμός αυτός δεν έχει ήδη επιβληθεί κατ' εφαρμογή του άρθρου 24 παράγραφος 1 και παράγραφος 3 δεύτερο εδάφιο.

2. Η άδεια που δίδεται στα πρακτορεία ή υποκαταστήματα επιχειρήσεων που έχουν την έδρα τους σε ένα άλλο Κράτος μέλος δύναται να ανακληθεί, εφ' όσον το πρακτορείο ή το υποκατάστημα:

α) δεν πληροί πλέον τους όρους αναλήψεως της δραστηριότητος·

β) αθετεί σοβαρώς τις υποχρεώσεις που του επιβάλλει η νομοθεσία του Κράτους όπου ασκεί τη δραστηριότητά του, ιδίως όσον αφορά τη σύσταση των αποθεματικών που ορίζονται στο άρθρο 17.

Πριν προβούν στην ανάκληση της αδείας, οι ελεγκτικές αρχές του Κράτους μέλους στο οποίο ασκείται η δραστηριότης συμβουλεύονται την ελεγκτική αρχή της έδρας της επιχειρήσεως. Αν αυτές κρίνουν ότι πρέπει να αναστείλουν τη δραστηριότητα αυτών των πρακτορείων ή υποκαταστημάτων προ του πέρατος των διαβουλεύσεων αυτών, πληροφορούν αμέσως σχετικά την ανωτέρω αρχή.

3. Κάθε απόφαση ανακλήσεως αδείας ή αναστολής της δραστηριότητος πρέπει να είναι απακριβώς αιτιολογημένη και να κοινοποιείται στην ενδιαφερομένη επιχείρηση.

Κάθε Κράτος μέλος προβλέπει άσκηση ένδικων μέσων κατά των αποφάσεων ανακλήσεως ή αναστολής.

▼B

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΚΑΝΟΝΕΣ ΕΦΑΡΜΟΖΟΜΕΝΟΙ ΣΤΑ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ Ή ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΕΓΚΑΤΑΣΤΗΜΕΝΑ ΣΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΚΑΙ ΥΠΑΓΟΝΤΑΙ ΣΕ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ Η ΕΔΡΑ ΤΩΝ ΟΠΟΙΩΝ ΕΥΡΙΣΚΕΤΑΙ ΕΚΤΟΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ

Άρθρο 27

1. Κάθε Κράτος μέλος εξαρτά από διοικητική άδεια την ανάληψη στην επικράτεια της κατά το άρθρο 1 δραστηριότητος για κάθε επιχείρηση της οποίας η έδρα ευρίσκεται εκτός της Κοινότητος.

2. Το Κράτος μέλος δύναται να παράσχει την άδεια, εφ' όσον η επιχείρηση πληροί τουλάχιστον τους κάτωθι όρους:

α) έχει το δικαίωμα να ασκεί τις ασφαλιστικές εργασίες που προβλέπονται στο άρθρο 1, βάσει της εθνικής νομοθεσίας από την οποία εξαρτάται·

β) ιδρύει πρακτορείο ή υποκατάστημα στην επικράτεια αυτού του Κράτους μέλους·

γ) αναλαμβάνει την υποχρέωση να τηρεί, στην έδρα του πρακτορείου ή του υποκαταστήματος, τη λογιστική που αρμόζει για τη δραστηριότητα που ασκεί σ' αυτήν, καθώς και όλα τα έγγραφα τα σχετικά με τις εργασίες με τις οποίες ασχολείται·

δ) διορίζει γενικό αντιπρόσωπο ο οποίος πρέπει να τύχει αποδοχής από την αρμόδια αρχή·

ε) διαθέτει στο Κράτος στο οποίο δρά η επιχείρηση, στοιχεία ενεργητικού ενός ποσού τουλάχιστον ίσου προς το ήμισυ του ελαχίστου ορίου που προβλέπεται στο άρθρο 20 παράγραφος 2 περίπτωση α) για το κεφάλαιο εγγυήσεως, και καταθέτει το τέταρτο του ελαχίστου αυτού ορίου ως εγγύηση·

στ) αναλαμβάνει την υποχρέωση να κατέχει ένα περιθώριο φερεγγυότητος σύμφωνα με το άρθρο 29·

ζ) υποβάλλει πρόγραμμα δραστηριοτήτων σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφοι 1 και 2.

Άρθρο 28

Τα Κράτη μέλη επιβάλλουν στις επιχειρήσεις την υποχρέωση συστάσεως επαρκών αποθεματικών, όπως προβλέπει το άρθρο 17, και αντιστοίχων προς τις υποχρεώσεις που έχουν αναλάβει στην επικράτειά τους. Μεριμνούν ώστε αυτά τα αποθεματικά να έχουν ως αντίκρισμα στοιχεία του ενεργητικού του πρακτορείου ή του υποκαταστήματος ισοδύναμα και, κατά το μέτρο που ορίζεται από το Κράτος, νομισματικώς αντιστοιχισμένα.

Ο υπολογισμός των αποθεματικών αυτών, ο καθορισμός των κατηγοριών τοποθετήσεως κεφαλαίων και η αποτίμηση των στοιχείων του ενεργητικού καθώς και, κατά περίπτωση, ο καθορισμός των ορίων μέσα στα οποία τα στοιχεία του ενεργητικού δύνανται να γίνουν αποδεκτά για τη συγκράτηση αυτών των αποθεματικών, διέπεται από τη νομοθεσία των Κρατών μελών.

Το ενδιαφερόμενο Κράτος μέλος απαιτεί τα στοιχεία ενεργητικού που αποτελούν το αντίστοιχο των αποθεματικών να ευρίσκονται στην επικράτειά του. Εν τούτοις, το άρθρο 17 παράγραφος 3 τυγχάνει εφαρμογής.

Άρθρο 29

1. Κάθε Κράτος μέλος επιβάλλει στα πρακτορεία ή υποκαταστήματα που ιδρύονται στην επικράτειά του, την υποχρέωση να διαθέτουν ένα περιθώριο φερεγγυότητος συνιστάμενο από τα στοιχεία που απαριθμούνται στο άρθρο 18. Το ελάχιστο όριο του περιθωρίου υπολογίζεται σύμφωνα με το άρθρο 19. Για τον υπολογισμό αυτό λαμβάνονται υπόψη μόνο οι εργασίες που πραγματοποιεί το πρακτορείο ή το υποκατάστημα.

▼B

2. Το ένα τρίτο του ελάχιστου ορίου του περιθωρίου φερεγγυότητος συνιστά το κεφάλαιο εγγυήσεως.

Εν τούτοις, το ύψος αυτού του κεφαλαίου δεν δύναται να είναι κατώτερο από το ήμισυ του ελαχίστου ορίου, που προβλέπεται στο άρθρο 20 παράγραφος 2 περίπτωση α). Σ' αυτό συνυπολογίζεται και η αρχική εγγύηση που έχει κατατεθεί σύμφωνα με το άρθρο 27 παράγραφος 2 περίπτωση ε).

Το κεφάλαιο εγγυήσεως και το ελάχιστο όριο αυτού του κεφαλαίου σχηματίζονται σύμφωνα με το άρθρο 20.

3. Τα στοιχεία του ενεργητικού που αποτελούν το αντίκρισμα του ελαχίστου ορίου του περιθωρίου φερεγγυότητος πρέπει να ευρίσκονται στο εσωτερικό του Κράτους μέλους όπου δρά η επιχείρηση, μέχρι του ποσού του κεφαλαίου εγγυήσεως και για το πλεόνασμα στο εσωτερικό της Κοινότητος.

Άρθρο 30

1. Οι επιχειρήσεις που έχουν ζητήσει ή έχουν λάβει άδεια από περισσότερα Κράτη μέλη, δύνανται να ζητήσουν τα κάτωθι ευεργετήματα τα οποία δύνανται να παραχωρηθούν μόνον όλα μαζί:

α) το περιθώριο της φερεγγυότητος που αναφέρεται στο άρθρο 29 να υπολογίζεται σε συνάρτηση με τη συνολική δραστηριότητα που ασκούν στο εσωτερικό της Κοινότητος· στην περίπτωση αυτή μόνον οι εργασίες που πραγματοποιούνται από το σύνολο των πρακτορείων ή υποκαταστημάτων που είναι εγκατεστημένα στο εσωτερικό της Κοινότητος λαμβάνονται υπόψη για τον υπολογισμό·

β) η εγγύηση που προβλέπεται στο άρθρο 27 παράγραφος 2 περίπτωση ε) να κατατίθεται μόνο στο ένα από αυτά τα Κράτη μέλη·

γ) τα στοιχεία του ενεργητικού που αποτελούν το αντίκρισμα του κεφαλαίου εγγυήσεως να ευρίσκονται σ' ένα οποιοδήποτε από τα Κράτη μέλη στα οποία αυτές οι επιχειρήσεις ασκούν τη δραστηριότητά τους.

2. Η αίτηση για τη χορήγηση των ευεργετημάτων που προβλέπονται στην παράγραφο 1, υποβάλλεται στις αρμόδιες αρχές των ενδιαφερομένων Κρατών μελών. Στην αίτηση αυτή πρέπει να αναφέρεται η αρχή που είναι επιφορτισμένη με τον μελλοντικό έλεγχο της φερεγγυότητος των εγκατεστημένων εντός της Κοινότητος πρακτορείων ή υποκαταστημάτων, για το σύνολο των εργασιών τους. Η επιλογή της αρχής αυτής από την επιχείρηση πρέπει να είναι αιτιολογημένη. Η εγγύηση κατατίθεται στο αντίστοιχο Κράτος μέλος.

3. Τα ευεργετήματα που προβλέπονται στην παράγραφο 1, δύνανται να χορηγηθούν μόνο με την συναίνεση των αρμοδίων αρχών όλων των Κρατών μελών όπου έχει υποβληθεί η αίτηση. Η ισχύς των ευεργετημάτων αυτών αρχίζει από την ημερομηνία κατά την οποία η ελεγκτική αρχή, που έχει επιλεγεί, αναλαμβάνει, έναντι των άλλων εποπτικών αρχών, την υποχρέωση να ελέγχει τη φερεγγυότητα των πρακτορείων ή υποκαταστημάτων που είναι εγκατεστημένα στην Κοινότητα, για το σύνολο των εργασιών τους.

Η ελεγκτική αρχή που έχει επιλεγεί, λαμβάνει από τα άλλα Κράτη μέλη τις αναγκαίες πληροφορίες για την εξακρίβωση της καθολικής φερεγγυότητος των πρακτορείων και υποκαταστημάτων, που είναι εγκατεστημένα στην επικράτειά τους.

4. Τα ευεργετήματα που παρέχονται δυνάμει του παρόντος άρθρου καταργούνται ταυτόχρονα για το σύνολο των ενδιαφερομένων Κρατών μελών κατόπιν πρωτοβουλίας ενός ή περισσοτέρων ενδιαφερομένων Κρατών μελών.

Άρθρο 31

1. α) Με την επιφύλαξη της περιπτώσεως β), τα πρακτορεία και υποκαταστήματα που προβλέπονται στον παρόντα τίτλο δεν δύνανται να ασκήσουν, ταυτοχρόνως, στην επικράτεια ενός Κράτους μέλους τις δραστηριότητες που προβλέπονται στο παράρτημα της πρώτης συντονιστικής οδηγίας του κλάδου

▼B

«ζημιών» και τις δραστηριότητες που καλύπτονται από την παρούσα οδηγία.

β) Υπό την επιφύλαξη της περιπτώσεως γ) τα Κράτη μέλη δύνανται να ορίσουν ότι τα πρακτορεία και υποκαταστήματα που προβλέπονται στον παρόντα τίτλο τα οποία κατά την κοινοποίηση της παρούσας οδηγίας ασκούν ταυτοχρόνως τις δύο αυτές δραστηριότητες στην επικράτεια ενός Κράτους μέλους, δύνανται να συνεχίσουν την ταυτόχρονη αυτή άσκηση υπό τον όρο να υιοθετήσουν ξεχωριστή διαχείριση σύμφωνα με το άρθρο 14, για καθεμιά από αυτές τις δραστηριότητες.

γ) Κάθε Κράτος μέλος το οποίο, δυνάμει του άρθρου 13 παράγραφος 6 περιπτώσεις α) ή β), έχει επιβάλει στις επιχειρήσεις που είναι εγκατεστημένες στο έδαφός του την υποχρέωση να παύσουν την ταυτόχρονη άσκηση των δραστηριοτήτων που ασκούσαν κατά την κοινοποίηση της παρούσας οδηγίας, πρέπει να επιβάλει την υποχρέωση αυτή και στα πρακτορεία και υποκαταστήματα του παρόντος τίτλου που είναι εγκατεστημένα στο έδαφός του και ασκούν ταυτοχρόνως τις δραστηριότητες αυτές.

δ) Τα Κράτη μέλη δύνανται να ορίσουν ότι τα πρακτορεία και υποκαταστήματα του παρόντος τίτλου, των οποίων η επιχείρηση της έδρας ασκεί ταυτοχρόνως τις δραστηριότητες, και τα οποία κατά την κοινοποίηση της παρούσας οδηγίας ασκούν στην επικράτεια ενός Κράτους μέλους μόνον τις δραστηριότητες που προβλέπονται από την παρούσα οδηγία, δύνανται να συνεχίσουν τις δραστηριότητές τους. Εφ' όσον η επιχείρηση επιθυμεί να ασκήσει τις δραστηριότητες που προβλέπονται στην πρώτη συντονιστική οδηγία του κλάδου «ζημιών» στην επικράτεια αυτή, δύναται στο εξής να ασκεί τις δραστηριότητες που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία μόνο μέσω μιάς θυγατρικής εταιρίας.

2. Τα άρθρα 23 και 24 εφαρμόζονται αναλόγως στα πρακτορεία και υποκαταστήματα που προβλέπονται στον παρόντα τίτλο.

Για την εφαρμογή του άρθρου 24, η ελεγκτική αρχή που διενεργεί την εξακρίβωση της καθολικής φερεγγυότητος των πρακτορείων ή υποκαταστημάτων εξομοιούται προς την ελεγκτική αρχή του Κράτους μέλους της έδρας.

3. Σε περίπτωση ανακλήσεως της άδειας από την αρχή που προβλέπεται στο άρθρο 30 παράγραφος 2, αυτή ενημερώνει σχετικά τις ελεγκτικές αρχές των άλλων Κρατών μελών στα οποία η επιχείρηση ασκεί τη δραστηριότητά της, οι οποίες και λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα. Αν η απόφαση ανακλήσεως της αδείας αιτιολογείται από την ανεπάρκεια του περιθωρίου φερεγγυότητος, που υπολογίζεται σύμφωνα με το άρθρο 30 παράγραφος 1 περίπτωση α), οι ελεγκτικές αρχές των άλλων ενδιαφερομένων Κρατών μελών προβαίνουν στην ανάκληση και των δικών τους αδειών.

Άρθρο 32

Η Κοινότης δύναται, σε συμφωνίες που συνάπτονται σύμφωνα με τη συνθήκη με μιά ή περισσότερες τρίτες χώρες, να συνομολογήσει την εφαρμογή διατάξεων διαφορετικών από αυτές που προβλέπονται στον παρόντα τίτλο προκειμένου να διασφαλίσει, υπό τον όρο της αμοιβαιότητος, μία επαρκή προστασία των ασφαλισμένων των Κρατών μελών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 33

1. Τα Κράτη μέλη χορηγούν, στις επιχειρήσεις που αναφέρονται στον τίτλο ΙΙ και που, κατά τον χρόνο της ενάρξεως της ισχύος των μέτρων εκτελέσεως της παρούσας οδηγίας ασκούν στην επικράτειά τους έναν ή περισσότερους κλάδους από αυτούς που προβλέπονται στο παράρτημα, προθεσμία πέντε ετών από της κοινοποιήσεως της παρούσας οδηγίας, για να συμμορφωθούν προς τα άρθρα 18, 19 και 20.

▼B

2. Εξάλλου τα Κράτη μέλη δύνανται:

α) να χορηγήσουν, στις επιχειρήσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 και οι οποίες μετά την πάροδο της πενταετούς προθεσμίας δεν έχουν συστήσει έξ ολοκλήρου το περιθώριο φερεγγυότητος, μία συμπληρωματική προθεσμία η οποία δεν δύναται να υπερβεί τα δύο έτη, υπό τον όρο ότι σύμφωνα με το άρθρο 24 υπέβαλαν προς έγκριση στην ελεγκτική αρχή τα μέτρα που προτίθενται να λάβουν για να επιτύχουν τούτο·

β) να απαλλάξουν, με εξαίρεση τις αλληλασφαλιστικές ενώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 3 σημείο 2 δεύτερη περίπτωση δεύτερη φράση, τις επιχειρήσεις, που προβλέπονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, των οποίων, μετά την πάροδο της πενταετούς προθεσμίας, το ύψος του περιθωρίου φερεγγυότητος που πρέπει να συσταθεί δυνάμει του άρθρου 19, χωρίς αφαίρεση της αντασφαλίσεως, δεν φθάνει το ελάχιστο κεφάλαιο εγγυήσεως που προβλέπεται στο άρθρο 20 παράγραφος 2 περιπτώσεις α) και β), από την υποχρέωση συγκροτήσεως του κεφαλαίου προς της λήξεως της οικονομικής χρήσεως για την οποία το προαναφερθέν ποσό καλύπτει το ελάχιστο αυτό όριο.

Η ανώτατη προθεσμία, που παρέχεται με τον τρόπο αυτό στις ανωτέρω επιχειρήσεις για τη σύσταση του ελάχιστου αυτού ορίου, δεν δύναται σε καμιά περίπτωση να υπερβεί τα δέκα έτη από της κοινοποιήσεως της παρούσας οδηγίας.

3. Οι επιχειρήσεις που επιθυμούν να επεκτείνουν τη δραστηριότητά τους κατά την έννοια του άρθρου 8 παράγραφος 2, ή κατά την έννοια του άρθρου 10, δύνανται να το πραγματοποιήσουν μόνον αν συμμορφωθούν αμέσως προς τους κανόνες της παρούσας οδηγίας.

4. Επιχειρήσεις που έχουν μορφή διάφορη από εκείνες που αναφέρονται στο άρθρο 8, δύνανται να συνεχίσουν επί τρία έτη από της κοινοποιήσεως της παρούσας οδηγίας την άσκηση της τρεχούσης δραστηριότητός τους υπό τη νομική μορφή που έχουν κατά τη στιγμή της κοινοποιήσεως αυτής. Επιχειρήσεις που έχουν ιδρυθεί στο Ηνωμένο Βασίλειο «by Royal Charter» ή «by private Act» ή «special Public Act» δύνανται να συνεχίσουν τις δραστηριότητές τους υπό τη σημερινή τους μορφή άνευ χρονικού περιορισμού.

Τα ενδιαφερόμενα Κράτη μέλη συντάσσουν πίνακα των επιχειρήσεων αυτών και τον ανακοινώνουν στα άλλα Κράτη μέλη και στην Επιτροπή.

5. Επιχειρήσεις οι οποίες ασκούν, σύμφωνα με τον εταιρικό σκοπό τους, την ασφάλιση ζωής και εργασίες αποταμιεύσεως, δύνανται να συνεχίσουν αυτές τις δραστηριότητες με εξαίρεση τις εργασίες αποταμιεύσεως, τις οποίες πρέπει να παύσουν εντός προθεσμίας τριών ετών από της κοινοποιήσεως της παρούσας οδηγίας. Κατ' εξαίρεση, η Caisse générale d'épargne et de retraite (CGER) του Βελγίου, οι εταιρίες που έχουν συσταθεί βάσει του «Friendly Societies Acts» στο Ηνωμένο Βασίλειο και η «Banca nazionale delle communicazioni» στην Ιταλία, δύνανται να συνεχίζουν τις δραστηριότητες που ασκούσαν κατά τον χρόνο της κοινοποιήσεως της παρούσας οδηγίας.

6. Οι επιχειρήσεις οι οποίες ασκούν ταυτοχρόνως δραστηριότητες υπό τους όρους που προβλέπονται στο άρθρο 13, έχουν στη διάθεσή τους προθεσμία πέντε ετών, από της κοινοποιήσεως της παρούσας οδηγίας, για να συμμορφωθούν προς το άρθρο 14.

7. Κατόπιν αιτήσεως των επιχειρήσεων που ανταποκρίνονται στις υποχρεώσεις των άρθρων 17 έως 20, τα Κράτη μέλη καταργούν τα περιοριστικά μέτρα, όπως τις υποθήκες, καταθέσεις ή εγγυήσεις που συνιστώνται δυνάμει της ισχυούσης ρυθμίσεως.

Άρθρο 34

Τα Κράτη μέλη χορηγούν, στα πρακτορεία ή υποκαταστήματα τα οποία αναφέρονται στον τίτλο III και τα οποία κατά την έναρξη ισχύος των μέτρων εκτελέσεως της παρούσας οδηγίας ασκούν έναν ή περισσότερους κλάδους από τους προβλεπόμενους στο παράρτημα και δεν επεκτείνουν τη δραστηριότητά τους κατά την έννοια του άρθρου 10 παράγραφος 2, μία προθεσμία πέντε ετών κατ' ανώτατο όριο από της κοινοποιήσεως της παρούσας οδηγίας για να συμμορφωθούν προς το άρθρο 29.

▼B

Άρθρο 35

Εφ' όσον ιδρύεται θυγατρική εταιρία σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφος 5, το ελάχιστο κεφάλαιο εγγυήσεως δύναται να καλύπτεται μέχρι και του ημίσεος αυτού, από ανέκκλητη χρηματική εγγύηση της μητρικής εταιρίας υπό τους εξής όρους:

α) η μητρική εταιρία πρέπει να κατέχει το 95 % τουλάχιστον του εταιρικού κεφαλαίου της θυγατρικής εταιρίας·

β) το μη καταβεβλημένο μέρος του εταιρικού κεφαλαίου δεν δύναται να χρησιμοποιηθεί για τη σύσταση του 50 % του ελαχίστου κεφαλαίου εγγυήσεως που δεν καλύπτεται από την ανέκκλητη χρηματική εγγύηση· και

γ) η μητρική εταιρία πρέπει να πληροί τις οικονομικές προϋποθέσεις που προβλέπονται τόσο στην πρώτη συντονιστική οδηγία του κλάδου «ζημιών» όσο και στην παρούσα οδηγία· τα κεφάλαια που αντιστοιχούν στο ποσό της παρασχεθείσας εγγυήσεως δεν θεωρούνται ότι αποτελούν μέρος της ελεύθερης περιουσίας αυτής της εταιρίας.

Το ευεργέτημα αυτού του καθεστώτος ισχύει για χρονική περίοδο επτά ετών από τη χορήγησή του. Η θυγατρική εταιρία πρέπει, κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής και το αργότερο από το τρίτο έτος, να αντικαταστήσει προοδευτικά την εγγύηση της μητρικής εταιρίας με αδέσμευτα περιουσιακά στοιχεία. Η θυγατρική εταιρία υποβάλλει προς έγκριση στην αρμόδια εποπτική αρχή, συγχρόνως με την αίτηση αδείας, και ένα σχέδιο που κατατείνει στο σκοπό αυτό.

Άρθρο 36

Κατά τη διάρκεια μιάς περιόδου που λήγει από της θέσεως σε ισχύ συμφωνίας συναφθείσας σύμφωνα με το άρθρο 32 με τρίτη χώρα και το αργότερο μετά την πάροδο μιάς προθεσμίας τεσσάρων ετών από της κοινοποιήσεως της παρούσας οδηγίας, κάθε Κράτος μέλος δύναται να διατηρεί, προς όφελος των επιχειρήσεων του κράτους αυτού που είναι εγκατεστημένες στην επικράτειά του, το καθεστώς που εφαρμόζεται σε αυτές την 1η Ιανουαρίου 1979 όσον αφορά τη νομισματική αντιστοιχία των σε ξένα νομίσματα υποχρεώσεων και τον τόπο των τεχνικών αποθεματικών, συμπεριλαμβανομένων και των μαθηματικών αποθεματικών, υπό τον όρο να ενημερώσει σχετικά τα άλλα Κράτη μέλη και την Επιτροπή και να μην υπερβεί τα όρια των ευνοϊκοτέρων ρυθμίσεων που παρέχονται δυνάμει του άρθρου 17 παράγραφος 2 στις επιχειρήσεις των Κρατών μελών που είναι εγκατεστημένες στην επικράτειά του.

Άρθρο 37

1. Όταν ένα Κράτος μέλος απαιτεί από τους υπηκόους του αποδείξεις εντιμότητος και μη προγενέστερης πτωχεύσεως, ή μία από τις δύο αυτές αποδείξεις μόνο, δέχεται ως επαρκή απόδειξη για τους υπηκόους των άλλων Κρατών μελών την προσαγωγή αποσπάσματος ποινικού μητρώου ή, ελλείψει τούτου, ενός ισοδυνάμου εγγράφου που εκδίδεται από αρμόδια δικαστική ή διοικητική αρχή του Κράτους μέλους καταγωγής ή προελεύσεως, από το οποίο προκύπτει ότι τηρούνται οι απαιτήσεις αυτές.

2. Όταν το έγγραφο που προβλέπεται στην παράγραφο 1 δεν εκδίδεται από το Κράτος μέλος καταγωγής ή προελεύσεως, τούτο δύναται να αντικατασταθεί από ένορκο βεβαίωση ή, στα Κράτη όπου μία τέτοια βεβαίωση δεν υφίσταται, από μιά υπεύθυνη δήλωση του ενδιαφερομένου ενώπιον αρμοδίας δικαστικής ή διοικητικής αρχής ή, κατά περίπτωση, ενώπιον συμβολαιογράφου του Κράτους μέλους καταγωγής ή προελεύσεως, που εκδίδει πιστοποιητικό που βεβαιώνει τη γνησιότητα αυτής της βεβαιώσεως ή της υπευθύνου δηλώσεως. Η δήλωση μη πτωχεύσεως δύναται να γίνει επίσης ενώπιον αρμοδίου επαγγελματικού οργάνου του ίδιου αυτού Κράτους.

3. Τα έγγραφα που εκδίδονται σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2 δεν πρέπει, κατά την υποβολή τους, να φέρουν ημερομηνία παλαιότερη των τριών μηνών.

▼B

4. Τα Κράτη μέλη ορίζουν, εντός προθεσμίας δεκαοκτώ μηνών από της κοινοποιήσεως της παρούσας οδηγίας, τις αρμόδιες αρχές και οργανισμούς για την έκδοση των εγγράφων που προβλέπονται στις παραγράφους 1 και 2 και ενημερώνουν αμέσως περί τούτου τα άλλα Κράτη μέλη και την Επιτροπή.

Εντός της ίδιας προθεσμίας κάθε Κράτος μέλος αναφέρει στα άλλα Κράτη μέλη και στην Επιτροπή, τις αρχές και τους οργανισμούς στους οποίους πρέπει να υποβάλλονται τα έγγραφα που προβλέπονται στο παρόν άρθρο, ως δικαιολογητικά της αιτήσεως για την άσκηση στην επικράτεια αυτού του Κράτους μέλους των δραστηριοτήτων που προβλέπονται στο άρθρο 1.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 38

Η Επιτροπή και οι αρμόδιες αρχές των Κρατών μελών συνεργάζονται στενά με σκοπό τη διευκόλυνση του ελέγχου της πρωτασφαλίσεως στο εσωτερικό της Κοινότητος και την εξέταση των δυσχερειών που θα η δύναντο να ανακύψουν κατά την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 39

1. Η Επιτροπή υποβάλλει στο Συμβούλιο, εντός προθεσμίας έξι ετών από της κοινοποιήσεως της παρούσας οδηγίας, έκθεση επί των επιπτώσεων των οικονομικών ενισχύσεων, που καθορίζονται από την παρούσα οδηγία, επί της καταστάσεως της ασφαλιστικής αγοράς των Κρατών μελών. Αν είναι αναγκαίο, η Επιτροπή υποβάλλει στο Συμβούλιο ενδιαμέσως εκθέσεις προ του τέλους της μεταβατικής περιόδου που προβλέπεται στο άρθρο 33 παράγραφος 1.

2. Κατά τη λήξη χρονικής περιόδου δέκα ετών από της κοινοποιήσεως της παρούσας οδηγίας, η Επιτροπή υποβάλλει στο Συμβούλιο έκθεση επί των εργασιών των δύο τύπων επιχειρήσεων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, δηλαδή των επιχειρήσεων που ασκούν ταυτοχρόνως τις δραστηριότητες που προβλέπονται στην πρώτη συντονιστική οδηγία κλάδου «ζημιών» και τις δραστηριότητες που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία, και των επιχειρήσεων που ασκούν μόνον τις δραστηριότητες που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία.

3. Το Συμβούλιο κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής προβαίνει κάθε δύο έτη στην εξέταση και, κατά περίπτωση, στην αναθεώρηση των ποσών τα οποία στην παρούσα οδηγία εκφράζονται σε λογιστικές μονάδες, λαμβάνοντας υπόψη την εξέλιξη της οικονομικής και νομισματικής καταστάσεως εντός της Κοινότητος. Η Επιτροπή υποβάλλει στο Συμβούλιο την πρώτη πρότασή της για το θέμα αυτό συγχρόνως με μία πρόταση περί των ασφαλίσεων κλάδου «ζημιών», όπως προβλέπεται στο άρθρο 3 της οδηγίας αριθ. 76/580/ΕΟΚ [1], σε τέσσερα το αργότερο έτη μετά την κοινοποίηση της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 40

Τα Κράτη μέλη τροποποιούν τις εθνικές τους διατάξεις σύμφωνα με την παρούσα οδηγία εντός δεκαοκτώ μηνών από της κοινοποιήσεώς της και ενημερώνουν αμέσως περί τούτου την Επιτροπή. Οι κατ' αυτόν τον τρόπο τροποποιηθείσες διατάξεις εφαρμόζονται υπό την επιφύλαξη των άρθρων 33 μέχρι και 36 εντός προθεσμίας τριάντα μηνών από της κοινοποιήσεως αυτής.

Άρθρο 41

Από της κοινοποιήσεως της παρούσας οδηγίας τα Κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιωδών διατάξεων νομοθετικής, κανονιστικής ή διοικητικής φύσεως, τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που καλύπτεται από την παρούσα οδηγία.

[1] ΕΕ αριθ. Ν 189 της 13.7.76, σ. 13.

▼B

Άρθρο 42

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα Κράτη μέλη.

▼B

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Ταξινόμηση κατά κλάδους

I. Οι ασφαλίσεις που αναφέρονται στο άρθρο 1 σημείο 1 περιπτώσεις α), β) και γ) εκτός από αυτές που επαναλαμβάνονται στα σημεία II και III

II. Η ασφάλιση «γάμου», η ασφάλιση «γεννήσεως»

III. Οι ασφαλίσεις που αναφέρονται στο άρθρο 1 σημείο 1 περιπτώσεις α) και β) που συνδέονται με επενδυτικά κεφάλαια

IV. Η permanent health insurance που προβλέπεται στο άρθρο 1 σημείο 1 περίπτωση δ)

V. Οι τοντίνες που προβλέπονται στο άρθρο 1 σημείο 2 περίπτωση α)

VI. Οι εργασίες κεφαλαιοποιήσεως, που προβλέπονται στο άρθρο 1 σημείο 2 περίπτωση β)

VII. Οι εργασίες διαχειρίσεως ταμείου ομαδικής συνταξιοδοτήσεως που προβλέπονται στο άρθρο 1 σημείο 2 περιπτώσεις γ) και δ)

VIII. Οι εργασίες που προβλέπονται στο άρθρο 1 σημείο 2 περίπτωση ε)

IX. Οι εργασίες που προβλέπονται στο άρθρο 1 σημείο 3